

ODSEK

*Ze tretje zaporedno
sih estrovanje
na prostem*

*Mladi trzinski
paninca ponovno
državni prvaki*

*Morjan Golob -
Taubi: Ne vem komu
lahko ta gonja koristi*

*Grad Jakle že
obiva novo podobo*

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Ljubljanska 80,
1220 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN RENT AGENCIJA

Trdnova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

vsem občanom
Trzina in
drugim bralcem
Odseva

cestitamo ob
slovenskem
kulturnem prazniku
8. februarju.

vodstvo
Občine
Trzin

uredništvo
časopisa
Odsev

TRGOVINA

BOGATA PONUDBA

**PROTIZMRZOVALNA
SREDSTVA**

POSEBNE UGODNOSTI

**ZA GOSTINCE
ČISTILNE SERVISSE**

VABLJENI!

ČISTO. PRIJAZNO.

V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN

Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:

- čistilna, pralna in pomivalna sredstva
- avtokozmetika
- pripomočki za čiščenje
- higijenski izdelki iz papirja
- kozmetika in sredstva za osebno nego

- antifrizi za avtomobile
- solarni in ogrevalni sistemi

- možnost polnenja izdelkov KIMI v prineseno embalažo po nižjih cenah
- za upokojene prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta
- pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektu higieno ter čistilni pripomočki in papirna galanterija

Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h, ob sobotah od 8h do 12h
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580

KIMI.

PA SMO SPET NA ZAČETKU

Januarij so se mi vedno zdeli nekaj posebnega. Začne se novo leto in čeprav vem, da sem spet za eno leto starejši, se mi zdi, da se vse začena znova. Vein, da z novim letom začena graditi na temeljih, ki smo jih postavili v prejšnjih letih, vseeno pa je v vsakem začetku, pa čeprav to ni, nekaj vznemirljivega. Vedno mislimo in predvsem upamo, da bo poslej še bolj in uspešnejše, kot je bilo.

Pri časopisu vemo, da je januar vedno najbolj zaspan mesec. Kaže, da je to mesec streznitve po norenju v času »veselega decembra«, hkrati pa je to tudi čas, ko vsi nekako zajemamo sapo za nov zagon in izpolnile ciljev, ki smo si jih zadali pred iztekem preteklega leta. Tisti, ki so zadoženi za zbi-

ranje reklamnih oglasov za časopis, običajno januarja vedno jadicujejo, da je težko dobiti tiste, ki bi želeli reklamni oglas. Vsi govorijo: »Ja, letos pa bomo začeli čisto drugače, z novim pristopom, tudi več bomo oglašali in dali drugim vedeti, kaj počnemo, vendar ker želimo to narediti dobro, zdaj še nismo pripravljeni. Pridite naslednji mesec!«

Teško pa je dobiti tudi sogovornike, saj kar nekako še niso pripravljeni. Celotodelavci raje še malo počakajo, preden kaj napišejo. Ampak kaj hočemo, časopis je treba napisati. Res, da se v Trzinu vedno kaj dogaja, tako da z obsegom časopisa pravzaprav ne bi smelo biti težav.

Kot se za dober časopis spodobiti, smo tudi mi sestavili delovni načrt za to leto. Tako že

brez »šlogarice in kofeta« veste, da bo Odsev letos izšel enajstkrat kot redna mesečna številka.

V avgustu, to je v času dopustov, si bomo vzeli prost, pred volitvami pa bomo, neke v novembru, izdali še izredno številko, ki bo namenjena prav izbiri novega vodstva naše občine.

Kot kaže, bodo prav volitve znamenovale letošnje leto. Če smo sumničavi, že zdaj lahko opazimo nekatere poteze, ki kažejo, da se nekateri, ki mislijo letos kandidirati na volitvah, skušajo prikazati v kar najlepši luči.

Če skušamo na osnovi tistega, kar je bilo narejeno v prejšnjih letih, predvideti, kaj se bo letos dogajalo v Trzinu, lahko napovemo nove priseljence, ki bodo poselili poslopja, ki jih zdaj dokončujejo v bodočem centru Trzina. Sam center bo verjetno postal vse živahnejši, odpirali naj bi začeli nekatere lokale in poslovne prostore, ki bodo imeli sedež v novem centru.

Prve priseljence lahko pričakujemo tudi v hišah pod vrhom Ongra v soseski T-5, ki pa verjetno tudi čez leto dni še ne bo dokončana.

Pri osnovni šoli naj bi začeli graditi prizidek s prostori za bodočo devetletko in vrtec. V stari šoli bodo končno odprli oddelek Palčica, verjetno bomo letos končno le dobili kabelsko televizijo, čeprav bo glede tega verjetno še nekaj hude krvi, še zlasti na račun Telekomoma, ki nas bo spet postavil pred dejstvo, da so prav njegove usluge najprijemljivejše za Trzin, konec leta bomo verjetno že lahko poročali, da je vse pripravljeno za plinifikacijo Trzina, žal pa z malo črnogledosti in poznavanjem

trziške trme lahko že zdaj zapišemo, da bo Jemčeva cesta tudi konec leta takšna, kot je zdaj, in da tudi prometne razmere na Mengeški cesti še ne bodo boljše, kvečjemu bo promet še gostejši.

Cona bo dobila še nekaj pločnikov in asfalta, v njej bodo odprli nekaj novih podjetij, problem mirujočega prometa oziroma parkirišč pa bo vse hujši, in bo med obiskovalci cone povzročal hudo kri. Po vsej verjetnosti tudi v tem letu še ne bomo dobili po-

vezovalne ceste med cono in ostalim naseljem, kar bo dobrodošla obljuba za naprej vseh, ki bodo kandidirali za župana.

Nekaj več adrenalina bodo v kravi začutili tudi nekateri prebivalci Mlak, ko bo občina začela na njihovem območju urejati športnorekreativski park, še več hude krvi pa bo, ko naj bi se lotili urejanja dodatnih parkirišč v novem naselju.

Lahko bi napovedali še nekaj manjših lepinskih izboljšav v Trzinu, vendar pustimo se presenetiti. Prav gotovo pa bo tudi letos družabno življenje v Trzinu pesiro in veselo.

Starejši občani so že kar dobro organizirani, z ureditvijo prostorov za mladinski center v bodočem centru Trzina pa lahko upamo, da se tudi mladini obetajo boljši časi.

Vse toraj kaže, da bo tudi letos v Trzinu živahno, navsezadnje pa bomo letos tudi vsaj približno vedeli, koliko nas je. V aprilu nas bodo namreč prešteli. Številka verjetno tudi takrat ne bo točna, saj bodo verjetno nekateri prebivalci Trzina še naprej prijavljeni v drugih občinah in mogoče celo državah, vseeno pa bodo številke, ki jih bomo dobili, verjetno bližje resnici, kot pa so sedanjeocene.

Naj za konec pogledam v kavno usedejo še za Odsev.

V uredništvu se bomo še naprej trudili, pestil nas bo čas, kljub najboljšim namenom bomo verjetno še naprej zamujali.

Čeprav denarja tako ali tako ne bo nikoli dovolj, si bomo prizadevali, da bi v uredništvu dobili še kakšnega piščočega sodelavca. Trudili se bomo beležiti dogajanja v našem kraju, še zlasti budno bomo pazili na razobežanje zastav po Trzinu, včasih pa bomo napisali tudi kaj dobrega.

Vse kaže, da bo šlo vse po strani, čeprav smo spet na začetku. Upati vendar ni greh!

Tinecnik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Jože Štih

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jotica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukon

Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Petra Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Mojca Trček, Peter Zelokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1600 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobilo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. februarja 2002. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 5. februarja na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67   ✉: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

Zimske veselje naših najmlajših sokrajanov.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Vsem, ki niste uspeli prebrati Županovega kotička v decembrski številki Odseva, in ki Vam nisem uspel osebno zaželeli srečnega novega leta, naj še enkrat zaželimo v novem letu vse najboljše, torej zdravje, uspeh in srečo v osebnem življenju!

Začelo se je zadnje leto mandata prvega občinskega vodstva in novi, pravzaprav obnovljeni trzinski občini. Glede na jesenske volitve bomo mi (občinski svet, župan in njegov namestnik ter občinska uprava) in seveda tudi mnogi med vami pomislili tudi na neke vrste pregled, kaj vse je bilo v tem mandatu narejeno in kaj bi še moralo biti, pa žal ni bilo. Naj povem, da sem se ob razmišljanju o tem zalotil pri mislih, da bo treba pri vsaj nekaj stvari pospraviti pisarno, v kateri zdaj že četrto leto preživljamo dneve svojega županovanja. Tisti, ki ste kdaj prestopili prag te pisarne, boste morda pri tem hudomušno pomislili, da s talentom za pospravljanje res nisem ravno pretilano obdarjen. A pustimo to! Premisljajmo raje o željah in pričakovanjih, o načrtih in obljubah in letu o tem, kaj vse je še treba narediti ludo in kaj v naslednjih letih.

Anketa

Tudi zaradi te vrste premislekov smo se v vodstvu Občine Trzin preteklo jesen odločili za anketo, s katero smo želeli preveriti, ali so nekateri glavni cilji, ki smo jih leta 1999 zapisali v Strategiji razvoja Občine Trzin, še vedno tako zaželeni pri naših občanih, kot so bili leta 1999, ali pa se je morda razpoloženje v občini spremenilo.

Anketo je zelo zavzeto in, moram to priznati, tudi strokovno neoporečno izvedla študentska Občina Trzin, gospodična Špela Buh. Zajela je 1,85 % trzinske populacije, kar je za te namene že dovolj reprezentativen vzorec. Izkazalo se je, da prednostne naloge občine, ki so bile na podlagi tedanje raziskave potreb in želja občanov uvrščene na prva mesta med cilji Strategije razvoja Občine Trzin in zadevajo predvsem t.i. »družbeni standard«, ostajajo za veliko večino še vedno najbolj pomembne. Občani in občanke vztrajate pri želji po splošni ambulanti v Trzinu (nad 97 %) in mnogi so ob odprtju ambulante tudi pripravljeno takoj zamenjati osebne zdravnika (okr. 35 %), mnogi pa bi počakali na ocene tega zdravnika in se potem odločili (okr. 40 %).

Tudi ustanovitev izpostave knjižnice v Trzinu se zdi številnim občanom zelo pomembna (39 %) ali vsaj pomembna (56 %). Kar 93 % občan in občanov meni, da v Trzinu potrebujemo dom za starejše občane oziroma znotraj te številke vas 41 % sodi, da bi dom bil dobrodošel, kar je, če smem omeniti, huda zahteva za občino glede na to, da je izgradnja takšnega doma finančno izredno zahtevna zaloga, sofinanciranja države pa ni mogoče pričakovati. Z izgradnjo športnega parka soglašajo 88 % občan in občanov, 31 % želi športni park čim prej, 44 % pri tem želi, da bi športni park čim manj motil občane in 14 % jih meni, da bi moral biti športni park odmaknjen od naselja. Seveda je podatek iz ankete še več. Tu smo navedli le najpomembnejše in hkrati najbolj zavezujoče.

Občinsko vodstvo je tako dobilo potrditev, da se odloča in ravna v skladu z željami in potrebami večine občan in občanov, kajti glede vseh teh ciljev so postopki že v teku in tudi sredstva za uresničevanje ciljev so vsaj za začetek naložb zagotovljena. Projekti za ambulanto in knjižnico so praktično

pripravljene in kmalu bo vložena vloga za gradbeno dovoljenje za dogradnjo od treje gradbene faze dalje. Skupaj z več partnerji iščemo rešitev za zadovoljitev želje po domu starejših občanov in določenem številu varovanih stanovanj. Sprejet je ureditveni načrt za izgradnjo novega športnega parka v Mlakah, ki v največji možni meri upošteva tudi pomisleke in želje občan in občanov po rešitvi, ki bi jih čim manj motila. Naj omenim le to, da je denimo za asfaltiranje načrtovanih manj kot 10 % površine, ki je z dolgoročnim planom predvidena za športni park, da v novem športnem parku ni načrtovana gradnja objekta, ki bi omogočal odvijanje športnih dejavnosti v objektu, temveč samo objekta s sanitarijami, tuši, garderobami in minimalno gostinsko dejavnostjo. Skratka, želimo poudariti, da smo pri načrtovanju kolikor je mogoče upoštevali želje – tudi naše – po ohranjanju naravnega okolja, vendar tudi potrebe občan in občanov, zlasti starejših in mlajših ter najmlajših, obenem pa smo morali upoštevati tudi to, da lahko prve in najpomembnejše športno rekreacijske površine zgradimo samo na zemljiščih, ki so v občinski lasti, kar je omejevalo možnosti večjih premikov načrtovanih objektov znotraj celotnega območja.

Otroški parlament

Potrditev za to, kako zelo so navedeni cilji pomembni, smo dobili, vsaj glede nekaterih, tudi na zasedanju otroškega parlamenta v Osnovni šoli Trzin. Poleg želja po prostorih, ki bi omogočali zabavo (npr. disko klub, mladinski klub in tudi knjižnica), so govorniki v največji meri pogršali objekte in dodatne možnosti za šport in rekreacijo (košarko, rlikanje, kolesarjenje, plavanje ipd.). Vsekakor pa velja poudariti, da je bila navzočnost na zasedanju otroškega parlamenta tudi zame zelo pomembna, kajti izkazalo se je, da znajo in zmorejo tudi zelo mladi občani zelo dobro zaznati in povedati, kaj pogršajo v svojem okolju in kaj jih moti tudi v odnosu nas starejših do njih. Potrebno jim je le dati pravo priložnost in jim čim manj polagati lastne misli in besede na jezik.

Tone Peršak

Telefonske številke

Občine Trzin so:

564 45 44,

564 45 43,

564 45 50 in

564 45 49

Fax: **564 17 72**

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:

<http://www.obcina-trzin.si/>

VABILO

Vabimo vas, da se ob slovenskem kulturnem prazniku, 8. februarja ob 20. uri udeležite proslave, ki bo v dvorani trzinskega kulturnega doma.

Slavnostni govornik bo župan Občine Trzin Anton Peršak, v programu, ki ga bodo izvedli člani trzinskega kulturnega društva pa bo nastopila tudi znana dramska igralka Alenka Vidrih.

Vabljeni

NA KRATKO IZ SOSEDNIH OBČIN

PLIN BO V TRZIN PRIŠEL IZ MENGŠA

28. decembra sta mengeški župan mag. Tomaž Štebe in predsednik uprave Petrola Janez Lortić podpisala koncesijsko pogodbo za izgradnjo, upravljanje in vzdrževanje plinovodnega omrežja in distribucijo zemeljskega plina na območju občine Mengša. Po tej pogodbi naj bi se prebivalci Mengša in okolice s plinom greti že prihodnje kurilno sezono. Petrol in LB Domžale pa obljubljata, da bosta bodočim odjemalcem plina pomagala pri zagotavljanju ugodnejših finančnih virov za financiranje pretežinj centralnih naprav za ogrevanje s plinom. Tudi v Trzinu naj bi v kratkem podpisali podobno koncesijsko pogodbo, ob podpisu pogodbe z Mengšem pa so predstavniki Petrola zairdili, da bodo dela zastavili tako, da bodo kar najhitreje pripeljali plinovodno omrežje tudi do Trzina. V Mengšu, kjer so del plinovodnega omrežja že uredili, ko so gradili novo kanalizacijsko omrežje, pa bodo prednostno gradili v gosteje naseljenih delih občine in v predelih, kjer bodo hkrati urejali kanalizacijo. Zanimivo je, da v Mengšu nimajo odloka, ki bi predpisoval, da so se občani dolžni priključiti na plinovodno omrežje. Menijo, da bo moral prav zaradi tega Petrol potencialne naročnike s svojo kakovostno ponudbo in ugodno ceno prepričati, da se bodo odločali za tovrstno energijo. V Petrolu pričakujejo, da jim bo v Mengšu uspelo za priključitev na plin pri-

dobiti kakih 700 individualnih hiš, kakih 150 stanovanj in do sto večjih ali manjših komercialnih uporabnikov. Vsem potencialnim novim odjemalcem plina bo Petrol zagotovil brezplačno strokovno in tehnično svetovanje pri načrtovanju izgradnje notranjih instalacij in plinskega priključka, z odprtem svetovalne informacijske pisarne pa bo prosilec iz Mengša olajšal tudi dostop do posojil! Ekološko razvojnega sklada RS.

Okvirna vrednost celotne preureditve centralnega ogrevanja za preklon na plinsko ogrevanje se giblje med 350 in 700 tisoč SIT, zato se je v kratkem v koncesijski pogodbi obvezal, da bo končnim odjemalcem pri komercialnih bankah zagotovil najugodnejše pogoje kreditiranja za obdobje do 60 mesecev, za kar je z LB podpisal tudi pismo o nameri. Sicer pa je občina Mengša deveta v nizu občin, v katerih je Petrol v dobrih treh letih, odkar se je pričel ukvarjati s plinsko dejavnostjo, pridobil koncesijo za oskrbo z zemeljskim plinom. Pričakujejo, da bodo v kratkem poleg Trzin koncesijsko pogodbo za oskrbo s plinom podpisali tudi z Domžalami, dolgoročno, do leta 2010, pa naj bi Petrol upravljal kar s 30 koncesijami v slovenskih občinah, kar pomeni tudi približno 30 % potencialnega tržnega deleža v Sloveniji.

Miro Štebe

Urad župana OBVESTILA IN POZIV

SOL ZA POSIPANJE POLEDENELIH POVRŠIN

Občanke in občani, ki potrebujejo sol za posipanje poledenelih površin (dvorišč in morebitnih pešpoti, ki niso v javni lasti in niso zajete z načrtom zimske službe), obveščamo, da lahko brezplačno dobijo določeno količino soli za posipanje pri g. **HABAT MARJANU, Habatova ul. 12, Trzin (tel. 041-650-417)**, ki skrbi za posipanje ulic in javnih poti v okviru zimske službe.

-o-o-o-

PARKIRANJE NA OBMOČJU PREŠERNOVE IN REBOLJEVE ULICE

V zadnjem času, še posebej po obilnejšem snenju, je bilo občinski upravi večkrat sporočeno, da na območju Prešernove in še posebej Reboljeve ulice nepravilno parkirani osebni avtomobili zelo pogosto preprečujejo ali vsaj ovirajo odvoz odpadkov in še bolj pluzenje snega oziroma posipanje ulic. Posledica tega pa so nevarnosti pešcev in šivilne pritožbe.

Čeprav se zavedamo težav, ki jih imate lastniki vozil, še zlasti v primerih, ko je pri hiši več vozil, in jih tudi želimo olajšati z ustreznimi ukrepi in predpisi, Vas pozivamo, da vsaj v času snenja in poledic ter v času odvoza odpadkov parkirate svoja vozila tako, da opravljanje obveznih javnih služb ne bo onemogočeno!

-o-o-o-

MAMOGRAFIJA V DOMŽALAH

Občanke Občine Trzin obveščamo, da v Zdravstvenem domu Domžale v okviru programa preventivnih pregledov še vedno potekajo mamografski pregledi dojk, ki jih subvencionira Občina Trzin, ki je prispevala tudi del sredstev za nakup mamografa. Potrebne informacije o terminih je mogoče dobiti v Zdravstvenem domu Domžale.

Kdor plača na koncu,
nikoli ne plača dvakrat.

Angleški

VOZNI RED ŠZ MED ŠOLSKIMI POČITNICAMI

Občina Trzin je glede na pritožbe občank in občanov, da so Slovenske železnice med novoletnimi šolskimi počitnicami ukinile posamezne vlake na progi Ljubljana-Kamnik in tako otežile položaj tistih občank in občanov, ki se vozijo v službo z vlakom, postal upravi ŠZ dopis, s katerim jo je prosila, naj v skladu z željo, da bi čim več ljudi uporabljalo javni prevoz, v prihodnje ne ukinja primestnih vlakov, ki jih ljudje uporabljajo za prevoz v službo.

Dobili smo odgovor, da so ŠZ v skladu s »konceptom racionalizacije voznotrednega obdobja v letu 2002« prisiljene upoštevati »osnovno vodilo opustiti ponudbo (kratki, ko ni povpraševanja oziroma je premajhna, da bi posamezni vlak in stroški v zvezi z njim (stroški vlaka ter posledično najmanj še njegovega para – odvisno od primera do primera) opravičeval svojo vožnjo.«

ŠZ sporočajo:

»Potnikom v smeri Ljubljana - Kamnik so v času šolskih počitnic na voljo naslednje možnosti:

- namesto vlaka ob 7,13 lahko uporabijo vlak ob 6,40,
- namesto vlaka ob 13,38 lahko uporabijo vlak ob 13,15 ali ob 14,15,
- namesto vlaka ob 14,38 lahko uporabijo vlak ob 14,15 ali ob 15,15,
- namesto vlaka ob 15,38 lahko uporabijo vlak ob 15,15 ali ob 16,15.

Potnikom v smeri Trzin - Ljubljana so v času šolskih počitnic na voljo naslednje možnosti:

- namesto vlaka ob 6,46 lahko uporabijo vlak ob 6,11 ali ob 7,11,
- namesto vlaka ob 7,56 lahko uporabijo vlak ob 7,11 ali ob 8,43,
- namesto vlaka ob 15,15 lahko uporabijo vlak ob 14,43 ali ob 15,43,
- namesto vlaka ob 16,15 lahko uporabijo vlak ob 15,43 ali ob 16,43.«

ŠZ menijo, da opisana ponudba v času šolskih počitnic zadostuje, in upajo, da bodo potniki glede na težave, s katerimi se spopadajo ŠZ, sprejeli ukrepe za izboljšanje poslovanja z razumevanjem

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM INŠPEKTORJI ZAUSTAVILI NAPELJEVANJE KABELSKE TV

Tokratni pogovor z županom občine Trzin g. Tonetom Peršakom smo začeli z vprašanjem, kakšne so možnosti, da občina pomaga smučarskemu društvu pri nakupu snežnega lopa za izdelovanje umetnega snega na smučišču v Dolgi dolini. Smučarji so namreč letos za nekaj časa dobili od Mengšanov na posodo tak top. Mengšani imajo dva, vendar obeh ne morejo uporabljati hkrati, zato so pripravljani en top prodati. Nakup lopa pa bil za Smučarsko društvo Trzin prevelik zaloga.

Tako kot vsako leto bo tudi letos razpis za nakup opreme za športna društva. Če se bodo smučarji prijavili s svojim predlogom, ga bomo v vodstvu občine pretehtali. Kot veste, je občinski proračun za letos sprejet, v njem pa je tudi postavka za nakup športne opreme. Za to se bodo verjetno potegovala še druga društva, ki potrebujejo športno opremo, vendar možnosti za to, da občina pomaga pri nakupu tega snežnega lopa, so.

Gradbinci bodočega centra Trzina zdaj dokončujejo drugi sklop blokov na istem območju. Ali so že dobili gradbeno dovoljenje za nadaljevanje gradnje na območju na drugi strani Ljubljanske ceste, se pravi južno od zdaj zgrajenih blokov?

Koliko jaz vem, še niso zaprosili za gradbeno dovoljenje za gradnjo na drugi strani ceste. Mi se z njimi še dogovarjamo, da bi eno ali mogoče del ene zgradbe na listem delu T-3 – kolikor bo pač potrebno – namenili za potrebe doma za starejše občane in za varovana stanovanja. Zdaj se še dogovarjamo o zasnovi in velikosti tega doma.

Kaj pa širitev soseske T-3 proti vzhodu, se pravi proti križišču z Mengeško cesto?

Po ureditvenem načrtu je tam, kjer je zdaj Tavčarjeva oziroma Jerajeva kmetija, kot ji pravijo po domače, predviden objekt

pretežno poslovne narave. Kako daleč so pri tem, ne vem. Ugibam pa, da Tavčarjevi ne bodo prodali svoje domačije, dokler ne bo sprejeta sprememba dolgoročnega plana občine, ki jim bo omogočila preselitev kmetije na obrobje naselja.

Kaj pa naselje na Ongru, v t.i. soseski T-5, slišati je, da morajo investitorji pridobiti spremembo gradbenega dovoljenja, ali to drži?

Ne vem, kako so se odločili. Vem, da bi morali po načrtu, ki ga imajo, na vogalnem, južnem delu te soseske, tam, kjer se ta soseska začne, pridobiti še dve gradbeni dovoljenji. Po prvotnem načrtu so namreč tam načrtovali drugače, kot je po zazidalnem načrtu predvideno.

Ali boste poslojpe, v katerem je Občina, letos obnovili, kot je bilo predvideno že v prejšnjih letih?

To je odvisno od tega, kako se bo razpletel sodni postopek glede lastništva te stavbe. Kot bralci verjetno vedo, da so kulturni dom in poslojpe, v katerem je zdaj občina, zgradili Trzinci sami. Parcela, na kateri je bil zgrajen prvotni kulturni dom, je po vojni pripadla tedanji Telesno-kulturni zvezi Slovenije, kasneje Partizanu Slovenije, zdaj pa naj bi bilo v lasti Športne unije Slovenije. Mi smo dokazovali neupravičenost tega lastništva, in stvar je prišla na sodišče. Ravno v teh dneh smo dobili sporočilo, da smo na prvi stopnji sodišča sodbo dobili. Sodišče je prisojilo zemljišče in obe stavbi Občini Trzin. Bojim se, da se bo športna unija na to sodbo pritožila in da se bodo stvari vlekle še naprej. Dokler nismo pravnomočni lastniki, v zvezi s stavbo ne moremo delati nič.

Je res, da ste skrb za upravljanje poslojpe, v kateri je občina, zaupali podjetju Snaga?

Res je. Podjetje Snaga zdaj izvaja popravila in skrbi za sprotno vzdrževanje stavbe.

Kaj pa nakup plina za ogrevanje. Kdo skrbi za to?

To je specifično urejeno. V tej stavbi sta pravzaprav dve ogrevalni enoti. Ena je občinska, ena pa pripada KUD-u. Gre za dva sistema, ki pa sta povezana. Z ogrevalno enoto, ki je občinska, se ogrevata tudi oba lokala, ki sta v tej zgradbi: Pekos pub in trgovina Fliš, hkrati pa se s tem sistemom ogreva tudi klet, kjer deluje strelsko društvo. Naj povem, da društvo do zdaj za ogrevanje ni plačevalo nič. Tudi razmetje med ostalimi porabniki ni bilo natančno dogovorjeno in prav zdaj to urejamo. Ugotovili smo, da ni bilo jasno, koliko in kdo naj og-

revanje plačuje. Izkazalo se je, da je KUD delno plačeval tudi ogrevanje občine, Strelsko društvo pa naj ne bi nič plačevalo. Ker to ni bilo natančno in ustrezno opredeljeno, to poskušamo urediti zdaj.

Kaj pa se zdaj dogaja na področju uvedbe kableske televizije v Trzinu? Kot je znano, je prišlo do kratkega stika zaradi še vedno monopolnega izbrljanja prednosti s strani Telekom. Pri Telemachu so očitno ugotovili, da je pritisk Telekoma premočan in da bi zaradi spora lahko imeli tudi na kakem drugem območju režave. Gre namreč za dejavnost, pri kateri so v veliki meri vezani tudi na Telekom kot državnega operaterja s področja telekomuniciranja in na njegove kanale. Vse kaže, da se Telemach v Trzinu umika pred Telekomom. Ker je slednji, ko je posodabljal telefonsko omrežje po Trzinu, polagal tudi dodatne cevi in kable, zdaj lahko uveljavlja svoj monopol. Za nas kot občino, je, čeprav je Telekom v precejšnji meri delal na črno, kajti za polaganje kablov za kablesko televizijo nima našega soglasja, najpomembnejše to, da bi občanom zagotovili možnost priključitve na kablesko televizijo po »normalni ceni«.

Ocenjujemo, da Telemach ponuja »normalno« ceno. To je cena, ki je uveljavljena tudi drugod po Sloveniji (od 70 do 80 tisoč SIT za priključek). Želimo, da bi tudi Telekom postavil takšno ceno, čeprav vemo, da je kable za kablesko polagal istočasno, kot je kopal kanale za telefonsko omrežje, in bi pričakovali, da bo njegova ponudba celo cenejša, ne pa dražja od Telemacha. Telekom pa je ponudil znatno višjo ceno, ker je očitno prepričan, da bo takšno ceno kot monopolist lahko uveljavil. Prav zato in ker je gradil pravzaprav brez gradbenega dovoljenja, smo na to opozorili inšpekcijo. Trenutno je inšpekcija ustavila dela, mi pa računamo, da se bomo lahko zdaj s Telekomom pogovarjali enakovredneje in da bomo od njega dobili zagotovilo, da bodo občani dobili možnost priključka kableske televizije po ceni, ki bo sprejemljiva, ne pa višja. Po drugi strani pa zahtevamo tudi, da Telekom, kot lastnik telekomunikacijske kanalizacije po Trzinu, v skladu z zakonom omogoči, da lahko tudi drugi kableski operaterji uporabijo njegove kanale za namestitve svojega kableskega omrežja po Trzinu. To je sicer po zakonu dolžan storiti, mi pa želimo, da bi to tudi dejansko omogočil.

POGODBA S TAUBI TENIS CENTROM JE NEUSTREZNA

Prva letošnja seja občinskega sveta je bila sorazmerno kratka, saj je bilo na dnevnem redu le 6 točk, vseeno pa je treba reči, da seja ni bila dolgočasna.

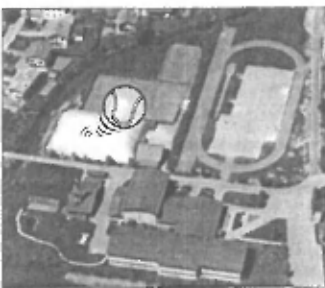
Najprej je Svet brez razprave sprejel svoj letni delovni program. Pravzaprav gre za skrajšani program, saj bo konec leta, po volitvah, že deloval novi občinski svet. V programu, ki so ga občinske svetnice in svetniki potrdili, bo občinski svet letos kar precej svoje pozornosti namenil spremembam in dopolnitvam prostorskih in družbenih planov, ki veljajo za območje naše občine. Med drugim bodo letos začeli tudi s pripravami za sprejem dolgoročnega plana občine Trzin za obdobje 2003 – 2012. Med spremembami prostorskih aktov pa bodo še zlasti zanimive tiste, ki se bodo nanašale na spremembe v industrijski coni in na območju Mlak. V delovnem programu je tudi več točk, ki se nanašajo na delovanje vrtca, nekajkrat pa bodo razpravljali tudi o stanovanjski problematiki. Načrtujejo, da bodo sprejeli odlok o preoblikovanju Javnega podjetja Centralna čistilna naprava ter odlok o ustanovitvi spominske sobe oziroma muzeja v Trzinu. Skoraj na vsaki seji bo govora tudi o denarju, med drugim bodo odobrili tudi razpis posojil za malo gospodarstvo in kmetijstvo.

Kot so na seji povedali, bodo na dnevne rede letošnjih sej občinskega sveta po potrebi vvrščali še druge aktualne teme, redne točke vseh sej pa bodo tudi pobude in vprašanja svetnikov ter tudi redna poročila o pomembnejših naložbah v občini. Tudi pri drugi točki dnevnega reda ni bilo posebnih zapletov, saj je šlo zgolj za proceduralno zadevo. Občinski svet je namreč soglašal z imenovanjem Marjana Gujtmana za direktorja Knjižnice Domžale. Kandidaturo že dosedanjega vršilca dolžnosti direktorja Knjižnice je kot najprimernejšo ocenil še Svet knjižnice, občina Trzin pa je morala, kot ena od ustanoviteljic, dati soglasje k temu.

Najbolj zahtevna točka januarske seje je bila tretja, ko je Občinski svet obravnaval najemno pogodbo med Osnovno šolo Trzin in Športnim tenis centrom Taubi. Kot predlagatelj je župan Anton Peršak najprej pojasnil, da so se ob razpravi o ureditvenem načrtu za športnorekreativski park v Trzinu lani zamislili tudi o namembnosti in smiselnosti sedanjega načina rabe športnorekreativskih površin ob trzinski osnovni šoli. Kolegij občinskega sveta je o tem večkrat razpravjal in pri tem so ugotovili, da je pogodba, sklenjena leta 1990 s podjetjem Taubi, za občino neustrezna in pravzaprav škodljiva. Gre nam-

reč za 5000 m² površin, na katerih je Marjan Golob uredil 7 teniških igrišč in objekt za servisiranje. Pogodba je sklenjena za 40 let, v zameno za najem pa je Taubi center po pogodbi dolžan zagotoviti možnost brezplačnega 10-urnega pouka tenisa za šolarje, dva dni v letu (ob športnem dnevu ali dnevu šole) pa naj bi imela šola tudi zagotovljeno brezplačno uporabo vseh teniških igrišč. Po 40 letih naj bi vsa igrišča in objekti prešli v lasti OŠ, že zdaj pa je v lasti šole sedmo teniško igrišče.

Na občini so pridobili večino dokumentov, iz katerih je moč razbrati, kako je prišlo do sklenitve omenjene pogodbe in kako jo podpisniki izvajajo. Občina je zaprosila tudi za pravno mnenje o veljavnosti pogodbe,

Taubi teniški center ob Osnovni šoli Trzin (povečava iz avio posnetka) (Arhiv Odseva)

vsajendar je odvetniška pisarna Jadek & Pensa ugotovila, da je pogodba veljavna in da bi jo bilo mogoče odpovedati, če bi najemojemalec najeto zemljišče uporabljal v nasprotju s pogodbo, ga zanameral ali če bi bilo možno, da za najemodajalca zaradi dejavnosti najemojemalca nastane precejšnja škoda. Pogodbo bi bilo mogoče odpovedati tudi, če najemojemalec ne bi plačeval najemnine.

Kolegij občinskega sveta je najemno pogodbo vseeno ocenil kot škodljivo in zahteval, da naj razmerje na novo opredelijo ali prekinajo. Kot eden glavnih razlogov za takšno stališče so navedli, da Občina ne more pristati na to, da je tako obsežna površina v središču naselja, primerna za morebitno gradnjo športne dvorane ali kak drug namen, tako rekoč nedostopna za občino še nadaljnjih 30 let, čeprav je njena last. Pridobili so tudi oceno, kakšna bi bila primerna najemina. Tenis centru Taubi so zato poslali nov predlog pogodbe, hkrati pa so predlagali tudi možnost, da bi dosedanjo pogodbo preklicali in da bi občina Trzin prevzela v posest vse objekte, ki so zdaj v lasti najemojemalca, temu pa bi izplačali odškodnino za vse objekte, ki so bili zgrajeni v skladu z

veljavnimi gradbenimi dovoljenji in imajo vsa ustrezna uporabna dovoljenja.

Najemojemalec je obe možnosti zavnil, zato je Kolegij občinskega sveta predlagal Občinskemu svetu, naj vztraja pri prekinitvi pogodbe in sklenitvi nove ali pa pri prekinitvi najemnega razmerja.

Župan je ob tem izrecno poudaril, da niso proti Taubi tenis centru, da pa Občina želi skleniti novo najemno pogodbo, ki bi bila za obe strani sprejemljivejša.

Občinski svetniki med razpravo niso bili navdušeni nad predlaganimi rešitvami, poudarjali pa so, da je sedanja pogodba za občino škodljiva, opozarjali so na neustreznost prostejeje režima v okolici Taubi centra, imeli pa so tudi pomisleke o prihodnosti območja, ki je zdaj v najemu

Tenis centra. Občinski svetnik Tone Ipavec je skušal osveliti preteklo vlogo Taubi centra v Trzinu, predlagal pa je tudi, da naj bi skušali najti neko kompromisno rešitev, ki bi bila tudi za Taubi center sprejemljivejša od predlagane rešitve.

Po razpravi so občinske svetnice in svetniki vseeno sprejeli sklep, da dosedanja pogodba za občino ni sprejemljiva. Županu in občinski upravi so naložili, da naj v sodelovanju s kolegijem občinskega sveta z dosedanjim najemnikom sklene novo pogodbo, če se ta ne bo strinjal, pa naj sproži postopek za odpoved pogodbe.

Sorazmerno dolga je bila tudi naslednja točka, v kateri so obravnavali dosedanje lanske letno delo in finančno poročilo uredništva Odseva in letošnji program dela. Poročila in predložene načrte so sicer potrdili brez zadržkov, več govora pa je bilo o razmerah v uredništvu in možnih rešitvah. Vse kaže, da bo šlo v našem časopisu vsaj še do letošnjih volitev vse češ ali manj po starem in da imamo člani uredniškega odbora mandat, ki ga moramo speljati do konca. Predlog, da bi honoriral prispevke tudi tistih sodelavcev, ki niso člani uredništva, ni uspel.

Pri peti, predzadnji točki smo izvedeli, da se svirari pri odpiranju dodatnih prostorov vrtca Palčica premikajo naprej le počasi. Zdaj je v glavnem že vse pripravljeno za tehnični pregled, po katerem naj bi dobili uporabno dovoljenje.

Pred koncem seje oziroma pred stalno točko vseh sej občinskega sveta, pred pobudami in vprašanji svetnikov, smo izvedeli, da bodo že v kratkem podpisali koncesijsko pogodbo za plinifikacijo Trzina.

Miro Štebe

SEDANJA POGODBA S TAUBI CENTROM JE NESPREJEMLJIVA

Zupana občine Trzin g. Antona Pešaka smo prosili, da pojasni občinsko stališče v primeru najnovejšega zapleta s Taubi tenis centrom.

Stvar je v bistvu zelo preprosta. Moram reči, da ne razumem stališč Taubija ali šole, ki jih sicer nikoli nisem slišal neposredno, ampak vedno le posredno. Rad bi povedal, da smo zgodbo začeli odkrivati povsem slučajno, ko smo kot nova občina urejali cele vrste stvari. Ko so prišle na vrsto zadeve s področja telesne kulture in zagotavljanja možnosti za rekreacijo naših občanov, smo začeli odkrivati neustreznost pogodbe s Taubi centrom.

Pogodbi v tedanjih okoliščinah, v kakršnih je bila podpisana, ne smemo oporekati. To je bilo pač leta 90, takrat je bilo marsikaj drugače, drugačno mišljenje, drugačen sistem. Vendar je dejstvo, da je bila pogodba sklenjena za 40 let in da to danes pomeni še 29 let blokade tega elitnega prostora v Trzinu. Gre za 5.000 m² na imenitni lokaciji, in to je za Občino Trzin nesprijemljivo. Če bi na primer občina ta prostor potrebovala, da bi zgradila, recimo, športno dvorano, to ni mogoče, čeprav je lastnik zemljišča.

Po pogodbi bi moral lastnik tenisa centra vsakemu oddelku osnovne šole letno omogočiti po 10 ur pouka tenisa. Kot vemo, pa se to ne uresničuje. Verjetno je zelo težko pričakovati, da bi učenci prvega ali drugega razreda po deset ur na leto igrali tenis.

V pogodbi je tudi določba, po kateri naj bi najemjemalca šole letno nakazoval sredstva iz naslova amortizacije. Te določbe enostavno niso izpolnjevali. Lastnik tenisa centra sicer pravi, da je ta sredstva vsako leto vlagal za vzdrževanje in obnavljanje objektov v centru. Pri tem pa ni nič drugega, kot je vlagal toliko, kolikor je bilo potrebno ali več. Če je vlagal več, je verjetno vlagal v razširitev svoje ponud-

be, se pravi, da je vlagal v druge dejavnosti, ki pa po pogodbi niso možne, saj v pogodbi piše, kaj se tam lahko izvaja.

Pojavlja pa se še drugo vprašanje. Občina nakazuje šoli sredstva za materialne stroške in druge potrebe. Hkrati šola prejema od Ministrstva za šolstvo denar za izvajanje njenega programa, v to je všteti tudi denar za 160 ur, med katerimi naj bi izvajali brezplačni pouka tenisa. Ker je občina ustanovitelj šole in hkrati lastnik zemljišča, na katerem se brezplačno izvaja program tenisa, za katerega šola od ministrstva dobi denar, bi bilo verjetno na mestu, če bi nam šola predlagala, da denar, ki ga dobijo za izvajanje programa, ki se v resnici izvaja brezplačno, kompenziramo pri materialnih stroških. Do takega dogovora žal ni prišlo.

Po vsem tem smo predlagali, da bi sklenili novo najemno pogodbo. Ob tem moram izrecno poudariti, da Občina nima nobene želje, da bi izgnali gospoda Goloba in onemogočili dejavnosti, ki jih opravlja v skladu s sedanjo pogodbo. Vse, kar si želimo, je, da bi sklenili normalno pogodbo in z njo določili normalno najemnino. Pri tem ne želimo odirati g. Goloba. Želimo tudi, da se izvaja teh 160 ur pouka tenisa, določenih s pogodbo. Zdjaj imamo s strani Tenišske zveze Slovenije izračunano, kolikšna je cena takšnega pouka in moram reči, da je ta cena precej nižja od višine najemnine, ki jo zdaj zahtevamo od g. Goloba. V tem smislu je pogodba, ki jo ponujamo g. Golobu, ugodnejša od tiste, ki velja zdaj.

Druga stvar, ki jo predlagamo z novo pogodbo, pa je določilo, po katerem bi pogodbo sklepali za nedoločen čas. To je na prvi pogled za g. Goloba res mogoče videti manj ugodno določilo, kot velja zdaj, vendar mi kot Občina ne moremo pristati na to, da je ta prostor za nas tako rekoč že 30 let blokirani. Predlagamo možnost prekinitve pogodbe, če bi Občina želela na tem območju kaj graditi. V predlogu pogodbe pa je jasno zapisano, da bi v primeru takšne prekinitve pogodbe najemniku izplačali vrednost vseh objektov, ki jih je zgradil v skladu z gradbenimi dovoljenji, seveda pa

bi se pri tem odračunala amortizacija. Po teh kriterijih torej ponujamo bolj ugodno pogodbo, kot je sedanja. Prav zato se sprašujemo, zakaj g. Golob ni pripravljen skleniti nove pogodbe.

V zdaj veljavni pogodbi je opredeljeno 40 let kot čas trajanja najema. Pravijo, da so to dobo določili, ker naj bi bila to amortizacijska doba za športne objekte. Ko bo ta čas potekel, naj bi se g. Golob umaknil z območja tenisa centra in vse avtomatično prepustil v lastništvo in upravljanje šoli. G. Golob pravi, da se za takšno investicijo ne bi odločil, če bi vedel, da bo pogodba veljala le 10 let.

Amortizacijske dobe so za različne objekte različne. Ni vseeno, za kakšen objekt gre. Nespmo je, da bi ob prekinitvi takšne pogodbe obračunali tudi vse naložbe najemjemalca. Do tega ne bi prišlo le v primeru, če bi dokazali takšno kršitev pogodbe, da ne bi bilo več razlogov za odškodnino. Ob tem pa gre preprosto tudi za to, da se stvari spreminjajo, da se spreminja tudi popularnost posameznih športov. Zanimanje za tenis zdaj, v primerjavi z razmerami pred desetiimi leti, nekoliko upada. Prav zato je nesmiselno, da bi ta prostor blokirali za 40 let. Po drugi strani pa je treba opozoriti tudi to, da se na tistem prostoru odvija tudi dejavnosti, ki v neposredno bližino šole ne sodi. Govorim o številnih očitkih staršev na račun bifeja v tenisu centru. Bife bi moral delovati kot izključno interni bife, vendar temu očitno ni tako.

G. Golob pravi, da je imela šola ves čas vse možnosti, ki so opredeljene v pogodbi, vendar pa jih ni izkoristila.

Tudi na Občini imamo te podatke. Tudi izjavo g. Goloba o tem. Šola je tu nastopala kot zakupodajalec, pri tem pa ni vztrajala, da se vsa določila pogodbe izvajajo, kot je zapisano. Občina, ki mora ravnati kot dober gospodar, je prav zaradi tega upravičena, da se stvari uredijo tako, da se razmerja vzpostavijo, vendarle tako, kot zahteva odnos do lastnine. Še enkrat poudarjam, da so pogoji, ki jih ponujamo z novo pogodbo, za najemjemalca cenejši kot tisti, ki jih je določala dosedanja pogodba.

Torej to pomeni, da bi moral najemjemalca le plačevati najemnino, ne bi pa imel več obveznosti zagotavljati brezplačnega pouka tenisa?
Ne, plačevati bi moral najemnino in amortizacijo. V novi pogodbi je opredeljeno, da če pride do izvajanja pouka in izra-

Taubi teniški center ob Osnovni šoli Trzin (Arhiv Odseva)

be teniških igrišč v šolske namene, to lahko odračunamo od najemnine. Najemnina je določena tako, da je nižja od vrednosti uslug, ki bi jih moral nuditi po dosednji pogodbi.

Glede amortizacije je bilo v dosednji pogodbi določeno, da najemjemalec nakazuje najemodajalcu amortizacijske objekte, najemodajalec pa je dolžan potem s tem denarjem skrbeti za vzdrževanje in popravilo objektov. Ker je vse skupaj nekoliko zapleten postopek, naj bi najemjemalec in najemodajalec postopek poenostavila, tako da je Taubi center kar neposredno vlagal denar za amortizacijo v vzdrževanje in posodabljanje tenis centra.

Ravnanje je bilo res bolj po domače. V resnici pa je vsak subjekt dolžan računovodsko prikazati amortizacijo. Ta amortizacija je pravzaprav dohodek šole in bi moral biti prikazan. Vlaganja pa so strošek. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je tu še tretji subjekt. To je občina kot lastnik zemljišča, prej je bila to Samoupravna interesna skupnost. Prav zaradi tega bi morala amortizacija biti dohodek občine, šola kot upravljavec pa bi morala to uskladiti z občino.

Kako je z odškodnino v primeru, če g. Golob ne prislane na podpis nove pogodbe. Kakor vem, je v pogodbi napisano, da bi občina izplačala odškodnino za vse naložbe najemjemaleca, seveda z upoštevanjem amortizacije, če imajo objekti gradbeno in uporabno dovoljenje. G. Golob pravi, da ima vse potrebno dokumentacijo, ki mu je dovoljevala gradnjo, da pa nima uporabnih dovoljenj, saj te prej niso zahtevali. Če bi zdaj hotel dobiti uporabna dovoljenja, bi morala soglasje k temu dati občina. Ali bi občina to naredila?

Javni objekti ne bi smeli obratovati, če nimajo uporabnega dovoljenja. Se enkrat moram poudariti, da za zdaj nimamo nobenega namena pregneti g. Goloba in njegove dejavnosti iz Trzina. Mi mu ponujamo le podpis nove pogodbe, ki pa je, kot sem že dejal, tudi zanj ugodnejša kot tista, ki jo priznava. V kolikor ne bo pripravljen skleniti nove pogodbe, pa bomo po sklepu Občinskega sveta zahtevali prekinitev sedanje pogodbe zaradi njene kršitve.

Odvetniki, na katere se je obrnil g. Golob, pa tudi odvetniška pisarna, ki je na zahtevo Občine preverjala spornost veljavne pogodbe, so ugotovili, da pogodba ni sporna in da je veljavna. Pogodba, kakršna je bila sklenjena takrat, ni sporna. Sporno pa je njeno izpolnjevanje.

Zanima me, kakšni so načrti Občine v primeru, da se g. Golob umakne z območja tenis centra. Ali smo sposobni poskrbeti za vzdrževanje in izrabo tistega prostora? Kdaj bi lahko tam v najboljšem primeru zgradili športno dvorano? Večnamenske športne dvorane nismo sposobni zgraditi letos ali drugo leto. Gre za dolgotrajne zadeve. Najprej je treba poskrbeti za spremembo zazidalnega ali ureditvenega načrta. Potem je treba dobiti vsa dovoljenja in drugo dokumentacijo, seveda pa tudi sredstva. Takšno dvorano bi lahko postavili šele v daljšem obdobju. Vsekakor pa bi bila pot za to krajša od 29 let. Prav zato je nujno, da pogodbo spremenimo.

Tajnik-tenis center - otroci in tenisi (Arhiv Odseva)

Tudi v športnorekreacijskem parku, ki naj bi ga zdaj začeli urejati na obrobju Mlak, ne nameravamo graditi športnega objekta, ki bi omogočal športno in rekreacijsko dejavnost v pokritem prostoru. Občina pa je dolžna zagotoviti določene pogoje, površine in športne objekte za množično rekreacijo. Zato bomo morali tudi o tem razmišljati, dejstvo pa je, da je zemljišče, na katerem stoji Taubi center, eno najprimernejših za takšen objekt.

Znano je, da športni objekti sami po sebi običajno ne prinašajo komercialnega zasluška. Da je pravzaprav potrebno vanje ves čas vlagati in skrbeti za njihovo prilagajanje potrebam. Zda se v Taubi centru tedensko, po podatkih gospoda Goloba, rekreira kakih 700 ljudi. To je za Trzin, čeprav ne gre le za občane Trzina, dokaj visoka številka, ob tem pa občina s tem nima stroškov. Z odpovedjo najema g. Golobu bi se te stvari spremenilo. Kaj bi to pomenilo za občino?

Občina je enostavno dolžna poskrbeti za zadovoljive možnosti občanov za rekreacijo. To je nekako tako kot to, da je občina dolžna poskrbeti za ceste, ki tudi, z izjemo avtocest, ne prinašajo nobenih zaslužkov. Kot mora občina del sredstev nameniti ureditvi infrastrukture, je dolžna del denarja nameniti tudi za zagotavljanje možnosti za športno in rekreacijsko dejavnost občanov. To je občina dolžna, drugo pa je, kako to uredi in s kakšnimi stroški.

Miro Štebe

Če v tleh ljudje bije eno srce, se bo tudi rumena zemlja spremenila v zlato, če trije ljudje vsak po svoje mislijo, se bo tudi rumeno zlato spremenilo v prah.

Klajnski

SREČANJE PODJETNIKOV TRZINA OB 15. OBLETNICI ZAČETKA GRADNJE OIC, 6. decembra 2001

V decembrski številki Odseva smo objavili krajši prispevek o srečanju trzinskih podjetnikov ob 15. obletnici začetka gradnje OIC Trzin, tokrat pa organizacijski odbor prireditve objavlja še seznam družb in podjetnikov, ki so finančno, materialno ali organizacijsko tehnično prispevali pri izvedbi.

Občina Trzin, Eplas d.o.o. Trzin, Bonsai d.o.o. Trzin, Dulbo d.o.o. Trzin, DVG d.o.o. Trzin, Stenko d.o.o. Trzin, PIT - poslovna svetovanja d.o.o. Trzin, Intehna d.o.o. Trzin, Iscar d.o.o. Trzin, Troja d.o.o. Trzin, Tadin d.o.o. Trzin, Novak d.o.o. Trzin, Mind d.o.o. Trzin, Nautika Rožej d.o.o. Trzin, Lestroj d.o.o. Trzin, Stilin d.o.o. Trzin, Mimesa d.o.o. Trzin, Bahne - Franc Tekavec s.p. Trzin, G7 d.o.o. Trzin, Makra international d.o.o. Trzin, Rival d.o.o. Trzin, FE-GO d.o.o. Trzin, Digit d.o.o. Trzin, Pikat d.o.o. Trzin, Arvaj - mesnica Trzin, Vinska klet Uršič - Trzin, Leka d.o.o. Trzin, Pekarna Peščjak d.o.o. Škofljica - trgovina-bife Trzin, Biring d.o.o. Trzin, Simobil d.d. Ljubljana, Orpal d.o.o. Vir, Simps d.o.o. Trzin, Martink d.o.o. Trzin, Helpy d.o.o. Trzin, MŽ Agromarket d.o.o. Trzin, Kovinoplastika Kosmatin Vinko, s.p. Trzin, Peritek d.o.o. Trzin, Loren gas d.o.o. Trzin, Sopotnik trade d.o.o. Trzin, Lap Brane, lesna galerija s.p. Trzin, ECS d.o.o. Trzin, Jernej Frangež - Radonska penina, Sadni vrt - Franci Ravnikar s.p. Mengeš, Osnovna šola Trzin, Banka Domžale d.d., Banka Domžale - ekspoziura Trzin, Prostovoljno gasilsko društvo Trzin in Upravni odbor Piramida Trzin, ki je zagotovil prostor v avli te stavbe

MARJAN GOLOB – TAUBI: NE VEM, KOMU LAHKO TA GONJA KORISTI

Med Trzinci je v zadnjem času precej komentarjev vzbudila vest, da Občina želi, da bi lastnik Tenis centra Taubl, Marjan Golob, z njo sklenil novo najemno pogodbo ali pa bi najemni odnos z njim prekinili. Prosili smo Marjana Goloba, da s svoje strani pojasni zaplet.

Kako sem prišel v Trzin, ste v Odsevu na kratko že pisali. Leta 90 je bil na mestu, kjer je zdaj tenis center, travnik, ki je nastal po zasutju stare struge Pšale, ki je tekla ravno tam, kjer so zdaj teniška igrišča. To nam je povzročalo ogromno težav s podtalnico. Ko sem ponudil, da bi tu uredil teniški center, so se na šoli in kasneje na krajevni skupnosti strinjali. Dovoljenja sem zbiral na najrazličnejših nivojih. Ko smo sklenili pogodbo, me je ta vezala, da z investicijo ne obremenjujem nobene družbene skupnosti, vse je moralo iti na moje stroške, projekti in izvedba. Urediti sem moral 7 teniških igrišč in poslovni objekt, v katerem so garderobni in toaletni prostori ter klubski prostor z internim bifejem.

Ko je bilo vse urejeno, je eno od igrišč moralo biti stalno na razpolago OŠ Trzin. Ob tem bi moral po pogodbi šoli letno plačevati amortizacijo, s katero naj bi ohranjali vrednost objekta. Ta sredstva bi morala poleg šola nakazovati nazaj za vzdrževanje in urejanje objekta. Tudi če bi izdajali te račune, je bila Osnovna šola po pogodbi dolžna sredstva vračati v enaki vrednosti Taubiju, ki pa bi jim izstavljal račune za vzdrževanje objekta in bi tako izvedli pobot.

Po pogodbi so me bremenila tudi vsa vzdrževalna in vsa investicijska dela. S svojimi sredstvi sem tako poskrbel za vse komunalne priključke, kot so elektrika, voda, ogrevanje, telefon, smeti, kanalizacija, zadnja tri leta plačujem tudi nadomestilo za stavbno zemljišče. Vse, kar s tega naslova sodi k objektu, je šlo na moje stroške.

Šoli sem omogočil izvedbo osnovnega programa pouka tenisa. Tudi sam sem bil zainteresiran, da bi dosegli kar najboljšo znanje tenisa med učenci, zato sem v prvem obdobju šoli kar krepko pomagal pri tem. V prvih dveh letih smo za vse oddelke omogočili po 10 ur šole tenisa na zunanjih igriščih z mojimi učitelji, loparji in žogicami. Po listem je šola imela vsako leto možnost koriščenja naših igrišč za deseturni pouk na vsak oddelek, vendar s svojimi učitelji, delno pa sem priskočil na pomoč tudi s svojimi žogicami in loparji. Ker je bilo trenerje treba plačati, so šli kasneje učitelji telovadbe na izpopolnje-

valne seminarje tenisa, tako da so tudi oni lahko poučevali osnove tega športa. V poznejših letih so se teh ur pouka tenisa udeleževali učenci s svojo opremo in šolskimi učitelji, vendar pa možnosti izbrabe deseturnih vadb tenisa šola vsako leto ni v celoti izkoriščala, kar pa ni moja stvar.

Od leta 1996, odkar imamo šolote, sem vsako leto nudil tudi možnost enotedenskega (25 ur) koriščenja igrišč v šolotih v dopoldanskem času - od 8. do 13. ure. V letih 2000 in 2001 sem (šlo je za 57 ur) dajal šoli igrišča v dvorani tudi drugače na razpolago. To seveda pomeni tuji ogrevanje in vse drugo, kar sodi zraven, kar pa konec koncev ni tako poceni. Čeprav sem dal šoli vsako leto ponudbo za uporabo igrišč v šolotih v zimskem času, šola tega ni izkoristila, saj ni imela denarja. Ponudbe sem dajal tudi bivši krajevni skupnosti in sedanji občini, ponujena cena za uporabo m² pa je bila v primerjavi s ceno m² v šolski telovadnici vedno za 40 % nižja.

Ker imam vse koriščenje igrišč in drugih objektov dokumentirano, sem prosil Teniško zvezo Slovenije, da vse te usluge uradno ovrednoti. Po tej oceni je bilo vse skupaj, kar sem omogočil šoli v zadnjih desetih letih, vredno 8.390.000 SIT. Če bi to vsoto delil z deset, bi to pomenilo, da sem letno šoli omogočil za približno 840.000 SIT različnih uslug, kar ni malo.

Ob tem moram poudariti, da sem bil ves čas pripravljen sodelovati in pomagati tudi na drugih področjih.

Med drugim sem vsako pomlad, do dveh let nazaj, urečil in usposobil atletske steze okrog igrišča. To pomeni, da smo stezo očistili in strojno poravnali. Ker zadnji dve leti tega nisem naredil, saj sem menil, da lahko za to poskrbi tudi občina, je bila atletska steza v res žalostnem stanju.

Ob tem moram reči, da sem vedno rad pomagal tudi trzinskim društvom ob njihovih akcijah, pa naj je šlo za športnike, gasilce, turiste ali katere druge. Če ne drugače, sem dal društvom vslopnice za brezplačno igranje tenisa, kar so društva potem uporabljala kot nagrade na srečelovih. Žal je to naše sodelovanje potekalo samo v eno smer. Zdaj je sporno to, da hoče občina najemno za zemljišče, čeprav je v veljavni pogodbi to vprašanje urejeno drugače. Sporno je tudi izplačevanje amortizacije, ob sedanjem

predlogu pa se bojim, da se ta sredstva ne bodo vračala v objekte in njihovo vzdrževanje. Vsa ta leta sem te objekte vzdrževal jaz. Pa ne samo to. Ponudbo sem tudi ves čas širil in z novimi vločki nadgrajeval.

Očitajo mi spremembo namembnosti, ker je v našem centru možno igrati tudi badminton in mali nogomet. Ti očitki letijo s strani tistih, ki zelo slabo poznajo razmere. Najprej moram reči, da vse dodatne športne dejavnosti potekajo na teniških površinah našega centra. Treba pa je še poudariti, da se tudi na športnem področju priljubljenost posameznih športov spreminja. Samo s tenisom zdaj ne bi mogel peljati vsega tega. Ko se začne v družbi razmere zaostrovati, se ljudje najprej odpovedo listemu, kar je zanje luksuz. Najhitreje se odpovedo izdatkom za rekreacijo, pa čeprav je rekreacija še kako pomembna za človeka. Zdaj precej bolj igrajo v pari, kar je ceneje, navsezadnje pa tudi bolj družabno. To velja tudi za badminton pa tudi za mali nogomet. Stroške uporabe enega igrišča si zdaj razdelijo štirje ali celo več igralcev, naprimer celo moštvo, ki igra nogomet. Treba je pač v korak s časom in se prilagajati razmeram. Tudi na drugih področjih sem ves čas skušal slediti trendom, ki se pojavljajo v sodobnem športu.

Kot je izjavil eden od ljubljanskih funkcionarjev, ki je pristojen za športne objekte v Mestni občini Ljubljana, noben športni objekt ne more preživeti brez denarne podpore mesta.

Očitajo mi prometno zmedo in to, da moi obiskovalci parkirajo ob dostopu do centra. Svoje goste opominjam, da smejo parkirati samo na parkirnih mestih pred šolo. Opozarjam jih tudi, da s parkiranjem na prepovedanem območju delajo prometni prekršek. Vsi so odrasle osebe z vozniškim dovoljenji in so seveda odgovorni za svoja dejanja. Treba pa je tudi reči, da kršitelji promernih predpisov na tem ob-

možu niso samo gostje Taubi centra. Na-
pačno parkirajo tudi obiskovalci telovad-
nice, šole in drugega dela športnega parka
ob šoli, res pa je, da to dejstvo ne opravi-
čuje prekrškov mojih strank
Po mnenju občine bi moral jaz igrati re-
darja. Če je tako, bi moral to početi tudi
župan pred in okoli občine, saj je tudi tam
stanje na tem področju podobno, včasih
pa še hujše. Občina ima v rokah škarje in
platno, zato je prav ona poklicana, da to
uredi na ustrezen način.

Očitki letijo na račun bifeja, ki je v pos-
lovnem objektu poleg igrišča. Kar 60 %
površine objekta je namenjene garderob-
ni in toaletnim prostorom, ostalo pa je
kluški prostor, recepcija, servis in točilni
pult bifeja. Pijačo točimo samo uporabni-
kom in članom Taubi centra. Zunanjim
gostom ne strežemo. Naši uporabniki so
zahtevni, imajo visoko raven osebne higi-
ene in kot športniki tudi primeren odnos
do alkohola, tako da opijanjanja pri nas
sploh ne poznamo. Lahko tudi zatrdim, da
je 70 % naših porabnikov tako na tesno z
lastnim časom, da se po rekreaciji samo
suširajo in takoj zapustijo center. Časi,
ko se je po rekreaciji ure in ure posedalo,
so mimo. Sam sem proti alkoholu in to-
čenja alkohola ne odobravam, še zlasti ne
mladim. Res pa je tu okrog veliko mladih,
ki se včasih tudi napijejo, vendar ti niso
naši gostje. Tudi jaz imam težave z njimi.
Vsako leto mi pubertetni in drugi huli-
gani naredijo veliko škode, razbijajo, raz-
režejo in uničijo to ali ono. Zal moram
stisniti zobe in to sprejeti kot nujno zlo.
Treb pa se je tudi zavedati, da naši gostje
želijo neko udobje in varnost. Poskrbeti
moram, da njihova oprema ni v nevarnosti,
da jim kdo česa ne ukrade ali da jih pri
počitku in rekreaciji ne vznemirjajo kak-
si nezaželeni ljudje. Prepričan sem, da
naš kluški prostor napadajo predvsem
tisti, ki razmer ne poznajo.

Na občini gre nekaterim predvsem v nos
to, da je najemna pogodba sklenjena za 40
let. Moram povedati, da sem sprva predla-
gal, da bi pogodbo podpisali za 99 let, kot
je bilo takrat kar v splošni navadi. Na to

najemodajalci niso pristali, govorili pa smo
ludi o krajših najemnih dobah. Na koncu
smo se uskladili o štiridesetletni najemni
dobi. To je namreč priznana amortizacijska
doba za športne objekte. Po štiridesetih letih
naj bi šola objekte dobila, ne da bi ji bilo
treba za to kaj plačati. Rad bi opozoril tudi
na to, da je bilo takrat, ko smo podpisovali
pogodbo, obdobje hiperinflacije. Denar je
izredno hitro izgubljal vrednost in tisti, ki
so z mano sklepali pogodbo, so se želeli za-
varovati tako, da so večino vrednosti izrazi-
li z uslugami, ki sem jih moral nuditi naje-
modajalcu, hkrati pa je bilo poskrbljeno, da
nisem na nohen način finančno obremenje-
val druge strani. Če bi takrat, ko sem podpi-
soval pogodbo, vedel, da mi jo bodo skušali
po desetih letih razdreti, v projekt prav go-
tovo ne bi šel in ne bi vlagal takšnih sred-
stev, kot sem jih. Upravičeno torej pričaku-
jem, da se mi naložba do določene mere
obrestuje.

Občina je ob vsem svojem strokovnem oce-
njevanju škodljivosti pogodbe povsem po-
zabavila oziroma negira, da je del najemnine
tudi celotna Taubijeva naložba, ki je bila
leta 1991 vredna 677.000 DEM (SGP Gra-
ditelj). Če to vrednost delimo z najemno
dobo 40 let, vidimo, da na leto to znaša
17.000 DEM, le da je Taubi to v celoti vlo-
žil že na začetku leta 1991.

Na občini pravijo, da mi bodo, če pogodbo
razdremo, sicer izplačali vrednost objektov,
ki sem jih zgradil, seveda z upoštevanjem
amortizacije. Moram reči, da bi izpla-
čali tako ocenjeno vrednost le za tiste ob-
jekte, za katere imam gradbena in uporabna
dovoljenja. Moram reči, da imam vse papir-
je, ki so bili potrebni za postavitev centra in
objektov v njem, uporabnih dovoljenj pa
takrat ni nihče zahteval. Če bi jih zdaj zahteval,
bi mi morala soglasja dati ravno Ob-
čina. Zanima me, če bi mi po vsem tem, kar
se zdaj dogaja, izstavili takšna soglasja.
Rad bi poudaril, da sem do zdaj z Občino in
prej s Krajevno skupnostjo vedno dobro
sodeloval. Naj povem še to, da sem dal tudi
predlog za povečanje našega osrednjega
objekta vzhodno proti atletski stezi. Objekt
bi za svoje potrebe povečal izključno zaradi

garderob, saj moram svojim strankam za-
gotoviti več udobja, vendar sem ob tem
ponudil, da bi na drugi strani objekta ure-
dili tudi javna stranišča, sobo za prvo po-
moč in umivalnico za uporabnike športne
igrišča, ki pripada šoli. Ko govorijo o
tem, da bi tu lahko zgradili večnamensko
športno dvorano, pa naj povem, da sem
tudi sam ponudil, da bi bil soinvestitor pri
gradnji take dvorane. Sicer pa se mi zdi,
da postavitev takšne dvorane v prav krat-
kem času v Trzinu ni pričakovati, saj ima
občina v načrtu preveč drugih naložb, ki
bodo verjetno imele prednost.
Zdajšnje stanje pa se že slabo odraža na
poslovanje centra. Posredno je poslovna
škoda delno že opazna. Moji gostje, stalne
stranke, me namreč sprašujejo, kaj se do-
gaja. Ne upajo si kupovati letnih kart, saj
ne vedo, kaj se bo iz vsega izcimilo.
Po ocenah pravnikov je pogodba veljavna
in ji ni mogoče oporekati. Obveznosti, ki
izhajajo iz nje, sem ves čas izpolnjeval in
celo presegal, če pa nekaterih možnosti
niso izkoristili, pa to ni moj problem.

Lahko rečem, da razumem, v kakšnem
položaju je bila šola, da možnosti ni v ce-
loti izkoristila. Moja dejavnost je družbe-
no koristno delo, ki pa žal brez moralne
podpore občine in širše skupnosti ne more
uspevati, zato se sprašujem, komu ta go-
nja sploh lahko koristi. Trzinu verjetno ne.
Nenazadnje Taubi center nudi možnosti
za kakovostno rekreacijo vsem Trzincem
in okoličanom. Tedensko se v našem cen-
tru rekreira po 500 ljudi, kar konec kon-
cev ni zanemarljiva številka. V Taubi
centru sta redno zaposleni dve osebi, oko-
liškimi študentom pa Taubi center preko
Študentskega servisa Domžale za njihovo
delo letno izplača cca 2.500.000 SIT zas-
lužka.

Če bi sprejel predlog nove najemne po-
godbe, bi se poslovni stroški našega cen-
tra opazno povečali. Z njimi bi morali ob-
remeniti naše uporabnike, kar bi pomeni-
lo, da bi bile naše storitve za kakih 15 %
dražje. Če bi se to zgodilo, lahko naš cen-
ter kar zapremo, saj nas že zdaj krepko
bremenijo energijski stroški, ki so vedno
večji. Za nameček pa je za nas nesprej-
mljivo, da bi Taubi center po novi pogod-
bi šoli lahko zaračunaval uporabo igrišča
po polovični ceni. To bi bilo tako, kot če
bi Janez dal njivo v najem Francelju po
polni ceni in potem od njega še zahteval,
da naj mu pridelek odproda po polovični
ceni. Ne vem, kateri kmet bi pristal na
take pogoje.

Miro Štebe

MNENJE RAVNATELJA OŠ TRZIN O ZAPLETU V ZVEZI S ŠPORTNIM CENTROM TAUBI

1. Preko gradiva za 35. redno sejo občinskega sveta občine Trzin sem bil seznanjen s predlogom župana o odpovedi najemne pogodbe, sklenjene 1. 1991 med OŠ Edvard Kardelj Trzin (takratno ime šole) in Marjanom Golobom, lastnikom podjetja Taubi tenis.

Do podpisa pogodbe z g. Golobom je prišlo v šol. letu 1990/1991, ko je šola organizirala široko akcijo, imenovano "ŠPORTNI PARK 90/91", preko katere naj bi pospešila dokončno izgradnjo športnega parka, ki naj ne bi bil namenjen le dejavnosti šole, ampak vsem krajanom oz. občanom. Akcija je zelo uspela, saj smo zbrali precej sredstev z najrazličnejšimi aktivnostmi (prodaja umetniških slik, iskanje sponzorjev, organizacija delovnih akcij, izvedba kulturnih prireditev ...), ki smo jih namenili predvsem za dokončanje atletske steze ter nekaterih drugih tekmovališč in urejanju okolice parka. Opravljenih je bilo veliko število prostovoljnih ur učencev, njihovih staršev in delavcev šole.

V okviru izvajanja te akcije se je pojavila ponudba g. Goloba, da bi pomagal pri izgradnji planiranih teniških igrišč. Ponudbe smo se na šoli razveselili, saj vsi večletni poskusi, da bi prišli do sredstev za dograditev športnega parka, tako s strani Občine Domžale kot s strani Krajevne skupnosti Trzin, niso obrodili sadu. Krajevna skupnost je sicer prvotno omenjala, da bo namenila denar od prodaje stare šole za potrebe nove šole, kar pa se žal ni zgodilo, saj je bilo šoli odmerjen le del sredstev, ki niso za doščala niti za izgradnjo atletske steze. V kolikor bi bila sredstva od prodaje stare šole v celoti namenjena za novo šolo, bi verjetno lahko dokončali gradnjo športnega parka v načrtovanem obsegu, ki je vključeval tudi izgradnjo

teniških igrišč. V tem primeru vprašan v zvezi s pogodbo ne bi bilo. Da ne bom napačno razumljen, ne kritiziram odločitve takratnega sveta krajevne skupnosti o razdelitvi sredstev od prodaje stare šole, saj vem, da je bilo potrebno rešiti še druge življenjsko pomembne zadeve (gradnja kanalizacije v starem delu Trzina ...). Želim le, da se tisti, ki danes menijo, da smo sklenili škodljivo pogodbo, zavedajo, da je bila takrat situacija veliko težja, kot je danes, ko občina razpolaga z bistveno višjimi sredstvi, kot jih je bila deležna takratna krajevna skupnost. Če bi se danes pogovarjali o najemi pogodbi, bi gotovo lahko izžili več, verjetno pa ta sploh ne bi bila potrebna.

Menim, da so bili vsi posopki v zvezi z najemno pogodbo izvedeni korektno in premišljeno, saj je pri dokončni odločitvi o sklenitvi pogodbe o gradnji teniških igrišč, ki je bila sprejeta na Svetu šole s svojimi mnenji sodeloval Izvršni svet Občine Domžale, gradbeni odbor za izgradnjo šolskega parka, strokovne službe pri Poslovni skupnosti osnovnih šol Domžale, celotni učiteljski zbor šole in Krajevna skupnost preko svojih predstavnikov v gradbenem odboru in svetu šole. Seveda pa ni nič narobe, da se pogodba ponovno preveri in se sprejmejo za obe strani sprejemljivi dodatki, ki naj bodo predvsem v prid rekreativni dejavnosti, ki se v tem objektu izvaja, in obogatenu programu športne vzgoje osnovnošolskih otrok.

Kot ravnatelj in kot športnik bi o tej zadevi razmišljal drugače, in sicer kako izkoristiti strokovnost in "iznajdljivost" g. Goloba v korist občine pri iskanju novih

možnosti za še boljše pogoje za športnorekreativne dejavnosti.

2. Na vprašanje, v kolikšni meri šola koristi možnosti uporabe objektov, bi odgovoril, da je to odvisno od strokovne odločitve šolskih športnih pedagogov, to je od njihovega programa dela. Vsekakor pa je izkoriščenost velika. V začetku je bil interes za tenis velik, pri realizaciji programa pa je pomagal g.

Golob s svojimi strokovnimi kadri. Ta strokovna pomoč je bila še posebno izrazita na razredni stopnji in je trajala kar nekaj let v obliki deseturnih brezplačnih tečajev, ki so bili organizirani v okviru pouka redne športne vzgoje.

Medtem smo izobraževali lasten kader, nabavili smo tudi loparje za tenis in badminton, tako da smo lahko program izvajali samostojno. Objekte nismo koristili le za igranje tenisa, ampak tudi za organizacijo drugih iger v okviru športnih dni. Interes za tenis je v zadnjih letih nekoliko upadel, tako učitelji vse bolj koristijo objekte za druge športne panoge (atletika, nogomet, badminton). V zadnjem obdobju pa koristimo možnost uporabe igrišč v balonu za izvajanje športne vzgoje na predmetni stopnji, s čimer rešujemo prostorsko stisko v telovadnici. Tudi sedmo igrišče, ki je v lasti šole, učitelji občasnoma koristijo pri urah športne vzgoje, ko se le-le izvajajo na prostem.

3. Glede plačevanja sredstev amortizacije za zgrajene objekte in zemljišče po predpisanih stopnjah s strani najemnika, ki naj bi jih potem najemodajalec vračal nazaj za vlaganja v nove objekte oz. vzdrževanje objektov in zemljišča, pa bi bil po mnenju računovodskih služb pri Poslovni skupnosti nepotreben transfer, ker od teh sredstev šola oz. občina kot lastnik ne bi imela nobene koristi. Verjetno je bilo tako razmišljanje v času gradnje in večjih vlaganj pravilno, saj omenjena sredstva gotovo ne bi zadoščala za dodatna vlaganja, poleg tekočega vzdrževanja objektov. Danes, ko so večje investicije zaključene, pa menim, da bi bilo prav, da občina kot lastnik zemljišča sklene drugačen dogovor.

Trzin, 18. 1. 2002
Ravnatelj:
Franc Brečko

GRAD JABLE DOBIVA NOVO PODOBO

Kot smo omenili v prejšnji številki našega glasila, se gradu Jable ali Habah obetajo boljše Časi. Trzinci, vsaj »ta stari«, smo na grad še precej navezani in je kar nekako naš, čeprav stoji na območju, ki ozemeljsko pripada sosednji, mengeški občini. Verjetno vsi veste, da je bilo med predniki Trzincev ob koncu srednjega veka kar precej tistih, ki so bili podložniki prav Jabelskega gradu in tudi kasneje je veliko Trzinc in Trzincev delo na gradu ali za graščino. Grad in grajski so bili s Trzinci vedno tesno povezani.

Odkar so grad po 2. svetovni vojni nacionalizirali, je žalostno propadal. Dolgo niso našli ustrezne rešitve tej agoniji, in neredki Trzinci so večkrat povzdignili glas in predlagali, da naj bi tudi Trzinci po svoje prispevali k obnovi in oživitvi gradu. Izrečenih je bilo kar nekaj misli in predlogov, kako bi grad lahko spet dobil nekdanjo podobo, vendar so vse ideje padle v vodo. Še največkrat se je zataknilo pri denarju.

V letih od 1981 do 1997 so opravili le nekaj najbolj nujnih vzdrževalnih del, ki so zgolj upočasnila propadanje gradu. Ko je Mengeš postal samostojna občina, so z nekaterimi deli že nakazali možne poti oživitve gradu. Delno so obnovili dimnike in streho, statično pa so utrdili tudi jugozahodni stolp. Leta 1997 so iz gradu izselili še zadnje stanovnike, žal pa so v tistem obdobju vandali na gradu naredili še nekaj dodatne in nepotrebnih škod. Med drugim je v gradu celo gorelo, uničili so umetelno oblikovan lončeni kamin v eni od soban in tudi drugače poškodovali inventar gradu.

Grad je kulturni spomenik državnega pomena Mengeška občina je v sodelovanju z Zavodom za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Kranja nekako že takrat začela intenzivneje iskati možnosti za vrnitev nekdanje podobe gradu in kako bi gradu spet vdihnil življenje. Kandidirali so na javnem razpisu za financiranje ali sofinanciranje kulturnih programov, ki naj bi jih v letu 1998 z denarjem podprla država. Ker so se dobro pripravili na razpis, so grad tistega leta uvrstili na seznam tistih kulturnih programov, ki so lahko računali na denar, ki so ga zbirali z akcijo Kulturni tolar. Mengeška občina je takrat na predlog krajskega Zavoda grad razglasila za kulturni spomenik, kmalu za tem pa so tudi na državni ravni grad in njegovo okolico razglasili za kulturni spomenik državnega pomena.

Občina je želela v gradu urediti prinstore za potrebe občine, zato si je prizadevala, da bi ga za simbolično ceno odkupila od Kmetijskega poskusnega centra Jable, pripravila pa je tudi program za oživitve gradu. Ker bi tak program terjal velika finančna sredstva, je občina skušala pridobiti tudi različne sovlagatelje, vendar grad z neustrezno dejavnostjo ni bil zanimiv za zunanje sovlagatelje in morebitne bodoče uporabnike. Posalo je jasno, da je treba obnovo gradu zastaviti širše, da je treba poskrbeti tudi za njegovo okolico in da je treba oživiti tudi uničeni prostor pod gradom, kjer so bili nekoč grajski hlevi, park z oranžerijo, kozolec toplar in grajski dreved.

Grad - sedež Centra za razvoj podeželja

Avgusta 1999 je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlagalo, da bi grajske hleve preuredili za potrebe novega Centra za razvoj kmetijstva in podeželja, v katerega naj bi preoblikovali Kmetijsko poskusni center Jable. Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Kranja pa je predlagal, da ministrstvo ob sodelovanju s Poskusnim centrom poskrbi za celostno oživitve območja. Ko so poskusni center preoblikovali in javni zavod Center za razvoj kmetijstva in podeželja, so res lahko začeli razmišljati o celostni obnovi, v katero bi poleg gradu vključili tudi spodnji del nekdanje grajske posesii. Že leta 1999 so oblikovali program obnove in izrabe celotnega varovanega območja gradu Jable, ki poleg gradu obsega tudi parkovne površine in vse objekte nekdanjega poskusnega centra s pripadajočimi kmetijskimi in drugimi površinami. Arhitekt Aleš Hafner je takrat pripravil idejno zasnovo za oživitve celotnega območja.

V letu 2000 in 2001 so opravili najnujnejša obnovitvena dela: zamenjali so dotrajano strešno kritino, uredili meteorno kanalizacijo in drenažo, podbetonirali so temelje in arkadni hodnik, opravili statično sanacijo, zaščiliti in obnovili stebre v atriju gradu, odstranili intarzijski parket in izdelali okna. Ta dela so bila nujna, saj je bila streha na več mestih povsem dotrajana in poškodovana, kar je vplivalo že na propadanje ostrešja, obokov in stropov.

V gradu so podrli nekatere predelne stene, ki so bile dozidane kasneje, z zidov so odstranili omet in freske, ki jih bodo restavrirali. Pri tem so imeli težave zaradi kakovosti materialov, na katerih so bile narejene poslikave, ob tem pa so odkrili tudi nekaj zanimivih detajlov, ki doslej niso bili znani. Ko bo grad obnoven, bodo restavrirane freske, parket in drugo stavbno opremo vrnil na prvotno mesto. Podjetje Gea Consult je istočasno naredilo idejni projekt za obnovo gradu in njegove ožje okolice. Grad naj bi, kot nekdanji fevdalni sedež, postal sedež uprave Centra in strokovnih služb s področja kmetijstva. Sama arhitekturna zasnova gradu je za tako dejavnost zelo primerna. Tudi brez građenih posegov, ki bi kakor koli posegali v grajsko arhitekturo, bodo v gradu zagotovljeni kakovostni pogoji za opravljanje dejavnosti Centra.

Ob tem pa naj bi v okolici gradu še obnovili nekdanji grajski drevo-red, ki je potekal ob cesti od mostu čez Pšato v Luki do zgornje mostičke pod gradom Jable. Obnoviti nameravajo nekdanji park in oranžerijo pod gradom, obnovili naj bi kamnite mostičke in pešpot do gradu, ki jo zaključuje kamnito stopnišče. Pod gradom naj bi spet uredili grajski ribnik, nad dovozno potjo, na mestu nekdanjih igrišč, pa naj bi spet uredili igrišče za kriket in tenis. Uredili pa naj bi tudi sprehajalne poti v grajski okolici in dovozno pot s kamnito ograjo od gradu do vodohrama ob dovozni poti. Ob tem pa nameravajo urediti tudi objekte, ki jih doslej ni bilo. Ob gradu naj bi uredili travnato parkirišče, ki bi se kar najbolj vklapljaljo v okolico gradu, na severni strani gradu pa naj bi v hrib vkopali večnamensko dvorano. Vhod vanjo naj bi bil tam, kjer so bili nekoč pomožni grajski gospodarski objekti in naj bi bil oblikovan kot rekonstrukcija le teh. Predvideli so tudi, da bi nekatere objekte, ki so jih pod gradom postavili pred kratkim, prestavili na mesto, kjer bi bili manj moteči.

Na Zavodu za spomeniško varstvo menijo, da bo obnoveni grad odprl novo kakovost v prostoru in da bodo v njem lahko svoj prostor dobile tudi nekatere vsebine, ki si jih želijo tudi prebivalci okoliških naselij, predvsem Ločani, Trzinci in Mengšani.

ŽE TRETJIČ ZAPORED SILVESTROVALI NA PROSTEM

Zaželeli smo si predvsem zdravja v novem letu 2002

Zelim ti zdravja, sreče, zadovoljstva, miru; želim vam zdravja v prihodnjem letu, zdravja in spet zdravja ...

Ko sem o teh željah premišljevala ob voščilu, sem želje po zdravju uvrstila v splet želja, ki jih ponavadi ob koncu leta ali osebnih praznikih izrekamo domačim, znancem, prijateljem ... Ko po več dneh zbiram vtise in pišem članek, voščilo ZDRAVO NAJ BO izstopa iz niza vseh mogočih želja, in ga spoštljivo zapišem z veliko začetnico. Takoj po praznikih so začeli veljati novi omejevalni ukrepi v pravicah zdravstvenega varstva, ki nam jih je za novo leto poklonil naš minister za zdravje.

Zato tudi ni nič čudnega, da si je Miuja Kunc ob čestitki za odlično stalomsko uvrstitev zaželel predvsem ZDRAVJA.

No, pa pogledimo veseli del prehoda iz starega v novo leto.

Občina Trzin in KUD Franc Kotar Trzin sta tretjič zaporedoma organizirala silvestrovanje na prostem, za požarno varnost je, kot vedno, skrbelo Prostovoljno gasilsko društvo Trzin, za gostinski del Okrepčevalnica BOR. Če kdaj, so bili prav na letošnje silvestrovo izpolnjeni vsi objektivni pogoji za dober žur, kot pravijo mladi: primerna snežna odeja, jasna noč, dolge počitnice in prazniki, čas pričakovanja,

VOŠČILO

Voščila so kakor življenje – minevajo, voščila so kakor večnost – ostajajo. Živijo tisočletja, vedno drugačna, vselej enaka, vedno enaka, človeška, topla in iskrena.

Opojni čas prazničnih dni, ko zmoremo in želimo pokloniti del sebe, del svojih misli in želja najbližjim, sočloveku.

Potrudimo se za danes, jutri, za kresničko davnega otroštva, ko so nas starši vzgajali za vredne dotika ljubezni, razumevanja in spoštovanja.

Želim, da bi znali voditi svojo usodo in znali napolniti posodo življenja z lepoto, mirom in ljubeznijo.

Poklonimo si mir, spoštovanje in iskreno prijateljstvo, ko vstopamo v lepše novo leto 2002.

Alojz Muhar

gripa in prehlad še na vzhodu Evrope, božičnica v žepu ... okrašene ulice, smreke, domovi ...

V gostinskem prostoru Bor, središčni točki silvestrovanja, malo pred 23. uro še ni bilo sluiti najdaljše noči v letu. Stalni gosti "baze", kot se tej okrepčevalnici reče med ljudmi, nekaj nepoznanih in redko parkirani avtomobili ob banki. Za mizo dovolj prositorja za plašč, torbo, za soseda. Le kuhano vino že diši po prazniku in vabi.

Omenjeni prostor je ob 23.35 popoldnoma zaseden, na parkirišču že prvi plesni pari ob zvokih ansambla Sicer, pozdrav župana Toneta Peršaka z željami za zdravje, srečo, zadovoljstvo, dobro počutje v občini, podjetnikom čim manj pretresov in veliko poslovnih uspehov. Brez prekinitve glasba za ples v dvoje, v krogu, v kači ...

Odštevanje: J. 2.1 - polnoč. Poljubi, želje, stiski rok, pokanje zamaškov, Silvestrski poljub v izvedbi ansambla Sicer, pozdrav župana Toneta Peršaka z željami za zdravje, srečo, zadovoljstvo, dobro počutje v občini, podjetnikom čim manj pretresov in veliko poslovnih uspehov. Brez prekinitve glasba za ples v dvoje, v krogu, v kači ...

Ognjemet je bil čudovit. Že zato se je splečalo priti na plan. Nobenih izgedrov s petardami.

Po oceni blizu 300 prisotnih. Po obrazih sodeč, ne po ritmu, največ srednje generacije - tiste v drugi polovici, tudi veliko izredno mladih. Precej nepoznanih, pa znancev iz sosednjih občin. Veliko listih, ki se srečujemo med letom na prireditvah pohodnih, sestankih. Prihajajo in odhajajo. Želja ZDRAVO NAJ BO ne pojenja, visi v zraku. Nekdo doda, če bo zdrava država, bomo tudi državljani.

Ob melodiji Bela snežinka, ki ob Silvestrskem poljubu dobiva mesto v silvestrskem glasbenem programu, je kot nalašč za obujanje spominov na mladost, na srečanja, na mlado družino. Ansambel ne pusti nastaljšje, Hitra polka, veselo v novo leto, veselo novim nalogam in dogodkom naproti.

Počasi se razhajamo, nekateri bi si radi ogledali preostanek silvestrskega TV programa, drugi s prijatelji posedeli še nekaj ur, maksično se bo pripravil na zgodnjo turo, nekateri na službo. Da bi le še v prihodnje imeli te obveznosti in te želje.

Pa nasvidenje čez leto dni!!!!

Joži Valenta

PROSTOVOLJCI O PROSTOVOLJSTVU

Ob zaključku leta prostovoljstva je Občina Trzin v sodelovanju s Turističnim društvom 20. decembra pripravila debatni večer o prostovoljstvu. To je bil prvi iz niza debatnih večerov, ki jih bodo, podobno kot lani, pripravljali v zimskih mesecih. K pogovoru, ki ga je usmerjal župan Tone Peršak, so povabili predstavnike prostovoljnih društev, ki delujejo v naši občini. Na srečanje so prišli tisti predstavniki društev, ki jih najpogosteje srečujemo ob pripravi najrazličnejših prireditev v občini in ki so se že zdaj dosikrat izkazali s prostovoljnimi delom, in dobro vedo, kaj to pomeni. Lahko rečemo, da so se pogovora o prostovoljstvu res udeležili prostovoljci, žal pa so manjkale še zlasti nekatere predstavnice človekoljubnih zvez in organizacij, ki imajo na tem področju prav gotovo največ zaslug. Vse kaže, da raje opravljajo svoje prostovoljno poslanstvo, kot pa da govorijo o tem. Pogrešali pa smo tudi publiko oziroma tiste, ki niso pripravljeni žrtvovati svojega dragocenega časa za druge in sploh za dobro delovanje družbe, v kateri živijo.

Gospod Peršak je uvodoma nanizal nekaj izhodiščnih misli o prostovoljstvu. Med drugim je prostovoljce razdelil na tiste, ki delujejo na vojaškem področju, v društvih in organizacijah in tiste, ki delujejo v človekoljubnih organizacijah. Dejal je, da je solidarnost človeška vrлина in da je družbo oblikovalo prostovoljno skupno delo ter pomoč človeka sočloveku. Razpravljavci so kasneje skušali opredeliti, zakaj se ljudje sploh odločajo za prostovoljno delo. Kaj žene posameznike v to? Našteli so celo vrsto vzrokov in povodov, ob tem pa smo slišali ocene, da je bilo večših ved skupnega prostovoljnega dela in da je bilo to tudi bolj cenjeno. Opazovali so na krizo sodobne družbe in na krizo njenih vrednot, bili pa so si edini, da brez prostovoljnega dela človeška družba ne bi bila to, kar je. Prostovoljci so očitno prebili led tudi na področju debatnih večerov. Na občini že pripravljajo nove zanimive teme pogovorov za mesečna srečanja. Kot smo izvedeli, naj bi na naslednjem srečanju spregovorili o pomenu in zapuščini našega znanega rojaka Ivana Hribarja.

M.Š.

NEUREJENI SLEPI KRAK

Branci nas večkrat vabijo, da naj postikamo zanemarjeni del nekdanje glavne ceste skozi Trzin med lokali na Kidričevi cesti in med obvoznico.

»Tam ljudje prihajajo ali zapuščajo Trzin in

ko vidijo razmetane smeti ob kontejnerjih ter drugo nesnago, prav gotovo nimajo dobre podobe o Trzinu!« nam je zadnjič dejala ena od bralk. Ko smo našemu fotografu Jožetu naročili, naj gre s svojo kamero v tisti del Trzina, je odgovoril: »Ja, saj tja me venomer pošiljajo.« Ob njegovem obisku razen odpadlega železja in neporavnanih zabojnikov za smeti ni bilo kaj slikati, saj so smetarji ravno odpeljali smeti, vse drugo pa je pobelil sneg.

Vendar je Jože obljubil, da bo posej bolj budno pazil na tisti količek, pa čeprav tam ni drogova zastave. Mogoče bi bilo prav, da bi že pred prihodom pomladi pristojni vsaj malo pomislili, kako bi se dalo urediti in olepšati tisti deček Trzina, saj gre res za eno od najbolj izpostavljenih mest v naši občini.

PREVRNENI SMETNJAK

7 godilo se je v soboto, 12. januarja ponoči. Pa sploh ni bila polna luna. Še več – bil je mlaj. A vendarle se je nekomu (bolj verjetno manjši skupini) zahotelo vožnje s smetnjakom. Zaradi snežnih padavin v preteklih dneh pa so se »polujoči« prevrnili. Smetnjak je tako sobotno dopoldne preživel obrnjen na bok. Vsem mimo potujočim na obeh. Le kaj je kriv smetnjak, če nekomu v življenju ne gre vse lepo in prav?

TACEN V TRZINU

Poskus, da Tacen in Trzin ne bi bila podobna le po začetni črki imena, je spodletel. Nekdo očitno priprave veslaške proge ni dobro razumel. V Pšato je pometal vsaj deset količ-

kov, ki ob obilnem sneženju označujejo pot snežnemu plugu. Naredil je veliko napako. Prišepnemo naj, da so količki v Tacnu namreč napeti nad progo – na žici. Morda pa je nadebudnež menil, da bi tudi kajakaši lahko imeli količke bolj »na tleh«, tako kot smučarji. Morda pa je to prispevek k razvoju nove športne panoge. Konec koncev je šel npr. pri košarkarju razvoj ravno v obratno smer. Najprej je bil kos na tleh, nato so ga šele dvignili v višave.

AVTOBUSNA POSTAJA V MLAKAH

Sedišče na avtobusni postaji v Mlakah (v smeri proti Ljubljani) je po sliki sodeč bolj primerno za mačke kot za ljudi. Zaradi polomljenih prečk tam res ni prijetno posedati, medtem ko čakate na avtobus, ki vas bo odpeljal v našo prestolnico.

Obvestilo!

JKP Prodnik obvešča uporabnike storitev odvoza in deponiranja odpadkov, da je vlada Republike Slovenije v Uradnem listu RS št.: 70/31 z dne 31. avgust 2001 objavila uredbo o taksi za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov.

S to uredbo vlada obvezuje izvajalce javne službe ravnanja z odpadki, da morajo od 1. januarja 2002 končnim uporabnikom njihovih storitev poleg cene komunalne storitve zaračunavati tudi republiško takso za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov, ki znaša 611 SIT/m³ Taksa, ki bo zbrana na takšen način, se v celoti odvaaja v državni proračun, omogočena pa je namenska poraba za gradnjo in sanacijo deponij, kar bomo tudi storili.

Navedena taksa je identična taksi za obremenjevanje voda, ki jo končni uporabniki že plačujejo pri cenah vode. Za obe omenjeni taksi pa Uredba omogoča, da občina sredstva taksi porabi za izgradnjo infrastrukture. S sredstvi taksi za obremenjevanje voda se financira izgradnja posameznih odsekov javne kanalizacije, sredstva taksi iz naslova obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov, pa bodo skladno s 23. členom Uredbe uporabljena za izvedbo sanacijskih in drugih del za odlagališče odpadkov ter za izgradnjo novega odlagališča.

JKP Prodnik

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIJANA

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

Iz kronike duhovnije Trzin

Poleg p. Pija Žankarja, ki je imel v Trzinu novo mašo leta 1901, kronika omenja še enega duhovnika iz tega kraja. To je bil Anton Kreč, rojen 1877 pri Knostru. Novo mašo je imel 2. avgusta 1903. Kot kaplan je služboval v Cerkljah na Dolenjskem, v Kranjski gori in v Šenčurju, kot župni upravitelj pa v Čatežu ob Savi do svoje nenadne smrti (kap) leta 1927; tam je tudi pokopan. V Čatežu je obnovil cerkev, ki je bila močno poškodovana ob potresu.

Sezidal je tudi novo župnišče. Kronika omenja njegovo navado, da je kot dušni pastir »šel za takimi, ki so se cerkvi odtujevali, v gostilno in jih skušal tam zase pridobiti, češ: 'Ako nečete vi priti k nam, pridem jaz k vam,' kar je baje uspehe rodilo.« Oba duhovnika iz Trzina sta torej umrla dokaj mlada: p. Pij Žankar pri 59 letih, Anton Kreč pa pri 50 letih.

V 19. stoletju so bili Trzinci glede bogoslužja docela navezani na svojo župno cerkev v Mengšu. Cerkvena poslopja in ustno izročilo pa sta pričli, da so prej imeli tudi lasne dušne pastirje. To

dokazuje zlasti stari »farovž«, ki je stal na mestu sedanje mežnarje, že ime priča, da je že v prejšnjih stoletjih tu bival duhovnik, ki je oskrboval božjo službo. O tem piše tudi mengeška farna kronika. Pozimi je menda bival v Trzinu, poletni pa v Mengšu. Kronika piše: »Vsako nedejso so prišli iz Trzina z vozom ponj. To je bil navaden krmečki voz za poljske pridelek. Na vozu je bila le 'dila', na kateri sta z voznikom sedela in noge dolji molila. Enkrat ob ajdovi setvi v največjem delu pa nodeden ni šel ponj z vozom. Prišel je peš in pred cerkvijo čakajočim rekel, zakaj z vozom ne pridejo. 'Živina je sedaj preveč zmatrana,' odvrnejo. 'Čakajte, ko mene ne bo, še takega duhovna ne bote imeli.' Ob 10 h je imel opravilo in popoldne krščanski nauk. Kesilo so mu dali pre cerkvenem ključarju Narobetu.«

Ta duhovnik je bil najbrž Zabret Ignacij (u 1800), doma iz Mengša, ki je zadnja leta življenja preživel kot kurat v domači župniji in je oskrboval Trzin. Pred njim so najbrž tu bivali še drugi duhovniki. Potem ko ta »farovž« ni več služil svojemu prvotnemu namenu, so ga začeli uprabljalati za mežnarjio. Med 1. svetovno vojno so začeli zidati novo mežnarjio in jo dokončali 1921.

Leta 1894 so sezidali novo župnišče, o čemer smo že pisali. Večino stroškov je knji ziaomašnik Martin Narobe, eno šestino je prispevala cerkev sv. Florijana, »občani in sosesča-

ni so pa oskrbeli vožnjo in drugo tlako«. Nova doba za versko življenje je nastopila za Trzin, ko so 29. aprila 1902 dobili lastnega dušnega pastirja. Od 1902 do 1938 so tu opravljali službo trije upokojeni župniki: Jožef Preša: od 1902 do 1915
Janez Molj: od 1915 do 1933 in
Viktor Kragl: od 1933 do 1938.

Župljani smo z veseljem sprejeli novico, da je Občinski svet iz praračuna odobril 1.100.000 SIT za prizidek k župnišču. Župnijski pastoralni svet je sklenil, naj bo istemu namenu namenjena odslej nabirka vsako tretjo nedeljo v mesecu. Nabirka v januarju je pokazala, da je Trzincem veliko do tega skupnega nabira, saj so se dobro odrezali (88.000 SIT).

V večini župnij je čiščenje in krašenje cerkv urejeno tako, da vsak teden prevzame to dolžnost po ena ulica v kraju. Ta način se lepo obnese in krepi zavest faranov, da so vsi odgovorni za lepoto svetišča. Župnijski svet je pohvalil dolgotrajno delo gospe Ive, Jaka in njenih sodelavk in podprl misel, da se taka navada polagoma uvede tudi v Trzinu.

Letos bo pri nas birma (na belo nedeljo, 7. aprila). Birmoval bo predvidoma škof Alojz Uran. Birmanske skupine, ki jih vodijo animatorji, so že začele z delom. Birmancev bo 37. Uboji botri! Zategnite pas in zašnite varčevaili

dr. Bogdan Dolenc

NOVOLETNI KONCERT ŽOLN

23. decembra zgodaj zvečer so imeli Trzinci v dvorani KUD-a možnost že drugič poslušati samostojni koncert domače deklishe pevne skupine »Žolne«.

Dekleta, ki so jim neznan nepridipravi le nekaj dni pred koncertom ukradli sintizeizer, so suvereno odpele svoj program. Slišali smo nekaj starih, »preizkušenih« božičnih pesmi, izvajalke pa so se letos spoprijele tudi z nekaterimi angleškimi in celo hrvaškimi pesmimi (Dvije zvezdice). Morda so se s tem še bolj približale Sirenam, ki so očitno vzor trzinskih Žoln. Poslušalci, ki so napolnili dvorano, so bili seveda navdušeni nad prijetnim prepevanjem.

Poslušalce je morda malce presenetil le povezovalac programa Gašper Ogorelec, ki se je s svojimi solističnimi točkami večkrat vključil v petje zborčka – in bil celo zelo dober.

Če ste letos zamudili koncert Žoln, a bi jih vseeno radi slišali, imate dve možnosti: ali počakajte do naslednjega decembra in novega noveletnega koncerta ali pa jih pojdite poslušat vsako nedeljo ob 11. uri v župnijsko cerkev. S tamkajšnjega kora Žolne namreč izhajajo ...

MESEC DECEMBER

Ko se leto nagiba h koncu, pride najljepši mesec, mesec december. Tudi name je bil prejšnji mesec eden najlepših – vsaj za demokracijo v Trzinu. Po treh letih županovanja in županovskega g. Toneta, so ob državnem prazniku vplele na občinski zgradbi in po Trzinu zastave tako kot se za državni praznik spodobi. Drugo presenečenje pa sem doživel v decembrski številki Odseva. Občinska uprava je v njej namreč objavila izjavo za javnost. Po treh letih nove občine se je oblast prvič približala občanom. Res s papirji in zakoni, preplsi iz uradnih listov, ki pa so, če ročem, neživiljenjski, ampak nekaj je le bilo. V izjavi pa žal ni bilo nobenega pravičila za narobe izobešene in nezobešene pa

tudi celo zažgane zastave v prejšnjih letih. V odloku naj bi kar tako ali na pravni podlagi pisalo, da se v občini Trzin izobešijo 1. in 2. januarja, 1. novembra itn. zastave občine Trzin. Župana zdaj sprašujem, ktere zastave so prej ob teh dneh visele, ko občina še ni imela trzinske zastave. Nobene ali državne. Pa še ena cvetka iz te izjave o prostih dnevih: velika noč in binkoštna nedelja sta bila tudi v času komunizma dela prasta dneva! Pri veliki noči in ponedeljku pa je izpadel velikonočni ponedeljek, saj padejo na nedeljo – prosti dan, dan počitka. Saj veste, bolj bi razumeli, da je to same ponedeljek po veliki noči in ne vsak plavi ponedeljek, kot si ga nekateri včasih privoščijo.

Če je državni praznik, morajo viseti držav-

ne zastave, če je cerkveni praznik, morajo ljudje k maši. Če ima žena rojstni dan, moraš prineseti tože, če ima otrok rojstni dan, moraš kupiti torto. Ni pa pravne podlage, da mora biti za božične in novoletne praznike v občini okrašena smreka. Je pa lepo. Lepo pa je tudi, če za državne praznike in spominske dneve visi na občinski zgradbi državna zastava. Tako kot v sosednjih občinah, kjer imajo isto ustavo, zastavo in praste dni.

Večji del mojih prispevkov je govoril o zastavi na občinski zgradbi. Zastave po Trzinu obeha neko podjetje. Na občinski zgradbi pa izobešijo zastavo državni uslužbenci ali župan.

Živel prvi maj, praznik delat!

Jožo Seljak

DAN GLASBE V TRZINU

Verjetno toliko pevcev in sploh glasbenikov v dvorani trzinskega kulturnega doma še ni bilo. Vse skupaj je najprej, vsaj po obvestilih, ki smo jih dobili, izgledalo, kot da se 23. decembra zvečer pripravljajo novoletni koncerti Mengeške godbe. Ker je bilo v tistih dneh kar dosti kulturnega dogajanja in najrazličnejših koncertov, se je zdelo, da bo lo pač spet eden od koncertov, ki so se kar vstili. Ker Mengeško godbo poznamo, smo že vnaprej vedeli, da se na koncert izplača priti. Toda obiskovalce je že takoj, ko so vstopili v dvorano, presenetilo, da so bili stoli za publiko razvrščeni po odru in tik ob njem, večji del dvorane pa je bil namenjen glasbenikom in očitno še komu, ki bo popostril prireditve.

Za ogrevanje so poskrbeli pevci trzinskega opojekenskega društva Žerjavčki, ki pojejo vedno bolj ubrano in so si prislužili spontan aplavz poslušalcev. Po pozdravnem govoru namestnika župana občine Trzin g. Valentina Kolencu pa se je začelo zares. Godbeniki so najprej zaigrali skladbo Gvi-da Učakarja Pod Gobavico, se pravi »svodjo« skladbo, nato pa so poslušalce potegnili v živahni vrtnec ritmov Johanna Straussa.

Sledila je vrsta sodobnih skladb, ki so se prepletale s priznanimi, vedno lepimi melodijami. Nastop godbe je popostrila solistka na flavti Nina Reščič, nato pa so prišli na vrsto Mengeški črički – mešani otroški pevski zbor. Tudi pri nastopu čričkov smo lahko občudovali nastop solistke, ki je znala dvorano napolniti z ubranimi viračujami visnih tonov. Na prizorišče pa so začeli prihajati novi in novi pevci in kmalu je bila dvorana kar pretesna za številne pevce združenih mengeških pevskih zborov. Mengšanom so se pridružili še trzinski žerjavčki in verjetno v trzinski dvorani res še ni prepevalo toliko grl. Zvoki glasbil godbenikov so se spajali in prepletali s petjem in v programu so se vrstile res lepe melodije: Bel božič, Venček ljudskih pesmi, Napitnica iz opere Traviata, arija zboru sužnjev iz opere Nabucco, nato pa še Radelitzky Marsch Johanna Straussa in Sveta noč Franza Gruberja. Še bi lahko naštevali, veliko lepih melodij smo slišali, med nastopajočimi pa moramo še posebej omeniti nastop solistov, to je Urše Urbanije in Andreja Lev-ca ter živahen samostojen nastop tolkalcev mengeške godbe.

Res je bil lep glasben večer! Vsa pohvala Mengšanom, spet so dokazali, da se ne ponašajo zastonj s kričlato, da prihajajo iz mesta glasbe. Upamo, da jih bomo lahko še kdaj poslušali. Ob koncu pa je treba povedati, da se je spet pokazalo, da trzinska dvorana postaja premajhna za prireditve, vsaj prireditve takšne vrste. Mogoče bi drugič kazalo tako množično prireditev pripraviti v telovadnici osnovne šole. Res pa je, kar so večkrat omenjali tudi obiskovalci, da je bilo med poslušalci tokrat precej več

Mengšanov, sorodnikov in prijateljev nastopajočih, kot pa Trzincev. Marsikdo je oh tem dejal, da je še sreča, da je bilo tako malo trzinskih obiskovalcev, saj bi bila potem dvorana res nabito polna in še kdo ne bi prišel na svoj račun. Vseeno pa je treba zapisati, da smo se Trzinci izkazali vsaj kot gostitelji, saj so organizatorji po koncertu vse nastopajoče in poslušalce povabili na prigrizek in prijateljski klepet. Mengšani so nam zatrjevali, da se v Trzinu počutijo zelo prijetno, Trzinci pa smo si namigovali, da bo kaj takega res treba še ponoviti in za to povedati še prijateljem. Lepe stvari je treba deliti s prijatelji.

Miro Štebe

V Slovarju slovenskega knjižnega jezika piše pod pojmom kultura:

1. skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja, ustvarjanja
2. ed. dejavnosti, ki obsega področje človekovega umskega, zlasti umetniškega delovanja, ustvarjanja
3. ed. navadna s prilastkom lastnost človeka glede na obvladanje, uporabljanje splošno veljavnih načel, norm, pravil pri vedenju, ravnanju:
4. ed., v zvezi telesna kultura dejavnost, ki si prizadeva zlasti za razvijanje in ohranjanje človekovih telesnih sposobnosti in zmogljivosti:
5. agr. rastlina, ki se goji, prideluje za prehrano in (industrijsko) pridelavo
6. biol. umetno razmnoženi mikrobi, celice

Pred slovenskim kulturnim praznikom je najbrž prav, da na hitro ošvrknemo tudi svojo - trzinsko kulturo. Morda kdo poreče: »Kako lahko govori o »svoji trzinski« kulturi, ko pa sploh ne živi v Trzinu?« Veste, z eno nogo bom zmeraj Trzinca, vsaj doktor bodo tu živeli moji starši. Poleg tega sem s kulturo bolj povezana kot povprečen Trzinec, zaradi svoje sestre, ki občasno kakšno javno zagode. Pa ne mislim na izgred v javnosti. Prav zares gode na violino. Toliko o meni, da boste vedeli, zakaj se vlikem tja, kjer me nič ne srbi.

Se vam zdi tale uvod smešen? Ne? Morda samovšečen, piker? Tudi ne. Pravzaprav mi je vseeno. O kulturi bom pisala na svoj način, trzinsko kulturo bom ocenila s svojimi nestrokovnimi očmi.

V letu 2001 sem v našem časopisu ujela kar nekaj obvestil o kulturnem dogajanju v našem KUD-u Franc Kotar Trzin. To me veselilo. Po moji oceni je bilo kar dolgo obdobje, ko je dvorana več ali manj samevala. Potem smo se zbudili. Drugačnji, prenovljeni.

Ko sem bila še majhna, sem si v KUD-u ogledala čudovito predstavo, najbrž poslednjjo v zbori znanih zasedbi, o kateri smo že veliko pisali. Ker je mamica poznala eno od igralk, sva nekdoč, ne vem zakaj, obiskali kletne prostore, kjer so viseli razni kosturni. Na eni od sten so bila ogledala, pod njimi mize in stoli. Tam so se igralci naličili in pripravili za nastop na

MORDA NE PREVEČ KULTURNO RAZMIŠLJANJE O TRZINSKI KULTURI

odru. Takrat sem se odločila, da bom igrala. Najbolj mi je bila všeč obleka za princesko. Nenavadno, kaj? Nekaj čarobnega je bilo v zraku. Predstava je bila razprodana. Spomnim se šolskih predstav ob dnevu žena, sprejema cicibanov med pionirke, kasneje pa Pokaži kaj znaš. Kadar ni bilo priveditev, smo v dvorani telovadili. Lepe spomine imam na tedanji čas. Danes so vse to zamenjale drugačne odrske postavitve in predvsem delujejo drugi ljudje. In prav je tako. Najbolj znana je gledališka skupina mojega dobrega sodelavca Jožeta Štiha - Cizamo. Zablesteli so s predstavo Rog Wočya Alana, kasneje so se dobro držali v imprologi, že dalj časa pa jih vabijo po vsej Sloveniji in celo v tujino zaradi njihovih pouličnih predstav. Za svoje delo so prejeli več priznanj in nagrad celo v tujini. Sama jih pa žal še nisem videla. Ker nekatere osebno poznam, si jih res želim ogledati. Strašno, morda ni časa ali je kriva slaba reklama ali preprosto premalo interesa? Ne vem, kaj je narobe. Zanima me, koliko Trzincev si je ogledalo njihove predstave. Slabo se nam piše!

Z otroki že nekaj časa dela Urša Mandeljč. Lani so uprizorili dobro obiskano predstavo Zvezdica Zaspanka in poskrbeli za nepozabno miklavževanje. Izkazali so se tudi s skeči, ki jih pripravljajo kot člani podmladka Turističnega društva v tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava.

Mladi kudevci pod vodstvom Jožeta Štiha tudi odlično skrbijo za razne privedite ob kulturnih in drugih praznikih.

V Kulturnem domu nastopajo tudi izvajalci iz drugih krajev, vendar na žalost stoli ostajajo prazni, kljub temu da gre tudi za predstave klasičnega žanra, ki smo jih včasih tako radi obiskovali. Kje je vzrok za to?

Nekateri starejši občani, ki še pomnijo stare dobre čase, pogrešajo stare dobre predstave Morda pa ni prave zasedbe. Tujcev ne poznamo osebno. Morda ni pravega erosa, brez katerega ni uspeha nikjer.

Mladi se povseslijo na kakšnem koncertu, ki ga je lani spremljalo nekulturno obnašanje

je obiskovalcev, saj so se pred dvorano preteпали. Ampak vse to pač spada v življenje, glavno je, da se dogaja. V cerkvi svetega Florjana včasih odmeva kakšen posebno lep glas.

Če tako pomislim, v Trzinu niti ni tako malo kulturnih priveditev, vseeno pa ne-nehno poslušamo kritike in nerganje, češ da se v Trzinu nič pametnega ne dogaja. Ni kaj. Časi so drugačni. Mladim, ki »tolčejo« že čez 30 let in so na višku svojih moči, danes ni potrebno garati, hoditi v službo in hkrati delati na kmetiji. Mimo-grede naj omenim, da je mladostno obdobje sicer drugače opredeljeno, ampak preprosto ne vem, kako naj poimenujem tiste, ki niso prevzeli odgovornosti zase in presegajo uradno mejo. Včasih jih ni bilo, vsaj ne toliko! V knjigi z naslovom Sociologija mladinske kulture in mladinskih subkultur avtorja Mika Braka v Spremni besedi Marjan Ogrinc piše, da je »pri nas glede statistično opredeljena kot starostno obdobje med 15. in 25. letom starosti. Kljub formalnosti take opredeljevanje mladine - pri nas je obdobje »statistične mladosti obdobje priprave na prevzem obveznosti in dolžnosti v svetu odraslih - zaposlitve in družina.« (str. 208) Starši so jim dobro poslali z materialnimi dobrinami. Zato pa jim še na misel ne pride, da bi ustanovili klasično gledališko zasedbo, ki ni le predstava na odru. Vsi vemo, da eros nastaja predvsem na vajah, nastaja v času treninga, takrat, ko moramo poskrbeti za to, da se zberemo na istem mestu, ob istem času, z istim namenom, ko pristiuhemo drug drugemu, se motimo in popravljamo napake, odpuščamo zamudnikom in se spoznimo tistemu, ki neopazno mojstrsko izpelje izpuščen tekst. Takrat se spoznamo. Spletajo se globlje vezi, ko so tiste ob šanku ali na privatnih zabavah, kjer prevladujeta marihuana in kokain. Pa smo že pri drugi kulturi. Ja, poznamo jih več. Kultura pitja, telesna kultura, kultura obnašanja ...

Res je tudi, da v Trzinu nimamo pravega prostora za mladino. Kaj ko bi si omislili mladinski klub, v katerem bi se redno kaj dobrega dogajalo. Enkrat na teden bi vrleli filme - kino, imeli bi druge videoprojekcije, bralne urice, debatne krožke ...

Kljub temu, da imamo Trzinci v svojih vrstah slavne kulturnike različnih smeri, vstop, igralce, likovnike, fotografe ..., pa nimamo dosti od njih, razen redkih izjem. Jih ne znamo privabiti, smo prehlapni ali smo samo premalo kulturno zavedni?

Manjka nam kakšna galerija.

Pod tretjo točko pojma »kultura« je v Slovarju slovenskega knjižnega jezika napisano, da je to »lastnost človeka glede na obvladane, uporabljane splošno veljavne načela, norm, pravil pri vedenju, ravnanju«. Samo malo se bom še pomudila tu. Ali imamo Trzinci dovolj te lastnosti? Se znamo obvladovati, ko nam čustva bruhaajo na pian in kar naravnost, brez premisleka obrekujemo ali obtožujemo drug drugega? Ali uporabljamo splošno

veljavna načela, norme in pravila vedenja in ravnanja, ko občutimo krivico na svoji koži in udarimo prvega, ki nam pride na pot? V mislih imam vse tiste, ki bližnjemu ne privoščijo uspeha ali ga zasenčijo za ceno lastne slave. Za vse je dovolj prostora in dela, v katerem se lahko izkažemo ali pa skrijemo, vse je dovoljeno, glavno je, da zaradi tega ne itrijo drugi. Upam, da ne bomo postali kulturbundovci. A veste, kdo je to? Tudi sama sem prvič slišala zanje. Omenjeni slovar pojasnjuje, da so to člani Kulturbunda -

med obema vojnoma organizacije nemške narodne manjšine v predvojni Jugoslaviji, v kateri so leta 1939 prevzeli vodstvo nacisti.

Ne, tako črno pa res nočem končati tega sestavka. Rajši bom zaključila z željo. Želim si, da bi tudi v Trzinu, ne le v Mengšu in na Studencu, stari in mladi večkrat napolnili dvorano ali pa morda klub, galerijo, ... do zadnjega kottička

V.P.O.

AKTIVNOSTI STRELSKEGA DRUŠTVA TRZIN

6. PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNOSTA

Prvi vikend po novem letu je v strelstvu zapisan v spomin našemu najboljšemu strelcu preteklih let v streljanju s standardnim zračnim orožjem Borisu Paternosti. Šestega tekmovanja za Prehodno skirco Borisa Paternosta se je tudi letos udeležilo preko 100 strelcev iz Slovenije in gostje iz hrvaškega strelskega kluba

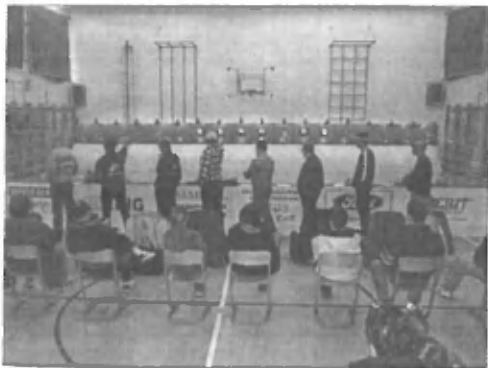
Kidričevega. Zelo dobro je lovil najboljši naš Vinko Srečko, ki je na koncu dosegel 5. mesto, v enotni konkurenci pa je solidno odstreljalo tudi Andreja Blažič, ki je bila 21. Oba sta tudi izpolnila norme za nastop na mednarodnem tekmovanju v Münchnu, kjer bosta zastopala slovenske barve od 25. do 27. januarja 2002.

V kombinaciji je rekord tekmovanja dosegel Jure Frelj iz Kranja, le ta pa bo prav gotovo še nekaj let zapisan med rekordi. Drugi je bil lanski zmagovalc Gregor Bož iz Cerknice in tretji Peter Tkalec iz Rečice.

Če bi se še tako trudil, vam ne morem opisati občutkov po končanem šestem zaporednem tekmovanju. Za mnoge so to le suhoparni rezultati, dejstvo pa je, da tekmovanje poteka na državnem nivoju, pritožb nad izvedbo in organizacijo praktično ni, strelci se zadovoljni vračajo v Trzin, tako da je trud članov Strelskega društva Trzin vreden pohvale. Mnogi strelci si želijo ponovne organizacije Državnega prvenstva v Trzinu, vendar bomo le tega organizirali, ko nam bodo razmere to dovoljevale.

Ob tej priložnosti se ponovno zahvaljujem Osnovni šoli Trzin, ki je odstopila telovadnico za izvedbo tekmovanja, Občini Trzin za sofinanciranje izvedbe tekmovanja, ter sponzorjem, ki vsako leto prispevajo delež za nagrade strelcem. Če bo interes v Trzinu vsaj tolikšen, kot je sedaj, bo Prehodna skirca Borisa Paternosta potovala po Sloveniji še nekaj let.

Damijan Klopčič

DUB Malinska. Res je, da smo pričakovali nastop Avstrijcev, ki jih žal ni bilo, zato pa se je tekmovanja udeležil bivši svetovni mladinski prvak Dean Vignjevič, ki je bil nad tekmovanjem zelo navdušen.

V telovadnici osnovne šole Trzin so se ponovno zbrali vsi najboljši slovenski strelci, ki so se dokazovali v enotni konkurenci v disciplini s puško in pištolo ter kombinaciji, ki je posebnost našega tekmovanja. V disciplini s puško je naslov po lanskem porazu ponovno dosegel Rajmond Debevec z rezultatom 593 krogov, tesno mu je sledila mlada Maja Žibert iz Olimpije, tretji pa je bil Oto Strakušek iz Trbovelj. Naši strelci žal na svoji tekmi ne morejo pričakovati posebnih rezultatov, saj so vsi vključeni v samo organizacijo tekmovanja, zato so njihovi rezultati temu primerni. Boža Hbajan je bil z rezultatom 573 na 21. mestu, Jernej Adlešič je dosegel 27. mesto ter Irena Šinko 34. mesto.

V disciplini s pištolo ostaja na vrhu Peter Tkalec iz Rečice pri Laškem, ki mu je trzinska skirca očitno zelo pri srcu, saj je ponovno dosegel odličan rezultat in zmagal z rezultatom 576 krogov. Sledil mu je Matija Poločnik iz Ruš in Boštjan Simonič iz

Kdor kupi zemljo, kupi veliko kamenja; kdor kupi meso, kupi veliko kosti; kdor kupi jajca, kupi veliko lupin; kdor pa kupi dobro pivo, kupi samo pivo.

Angleški

SMUČARSKO DRUŠTVO TRZIN

Petdnevni smučarski tečaj v času zimskih počitnic

Člani Smučarskega društva Trzin imamo v svojem programu za mesec februar 2002 v planu petdnevni tečaj smučanja v času zimskih počitnic - od ponedeljka, 18.02., do petka, 22.02.2002, od 10.00 do 15.00.

Tečaj smučanja bomo ob ugodnih vremenskih razmerah izvedli na smučišču v Dolgi dolini.

Cena tečaja znaša 12.000,00 SIT za člane Smučarskega društva Trzin, za ostale udeležence pa 14.000,00 SIT (v to ceno so zajeti stroški poučevanja, vlečnice, malice in čaja).

Vse dodatne informacije posreduje g. Rado Pestotnik, tel. 040 234 234.

Prijave s plačilom tečaja bomo sprejemali v petek, 15.02.2002, od 18.00 do 19.30 v društvenih prostorih Občine Trzin (stara osnovna šola, Mengeška cesta 22) in na smučišču Dolga dolina vsako soboto in nedeljo od 10h do 16h.

Smučarsko društvo Trzin

SNEG IZ SNEŽNEGA TOPA POBELIL SMUČIŠČE V DOLGI DOLINI

Zagnancem pri Smučarskem društvu Trzin se je uresničila stara želja in poplačala dolgoletna trma, ko so od 9. do 16. januarja lahko prvič s snegom iz snežnega topa, ki so jim ga velikodušno posodili kolegi iz Mengša, umetno zasnežili smučišče v Dolgi dolini. Zdaj pri SDT upajo, da se jim bo z občino uspelo dogovoriti o odkupu sedem let starega topa, ki bi jim trajno zmanjšal odvisnost od vremenskih razmer. Če bo vse po sreči, bode v Dolgi dolini 26. januarja izvedli občinsko prvenstvo v veleslalomu za vse kategorije, med počitnicami konec februarja pa organizirali še smučarski tečaj za učence OS Trzin.

Trzinskim smučarjem so v začetku leta Mengšani posodili top, saj imajo dva, zaradi energetskih omejitev pa lahko uporabljajo le enega. Prajšni teden so člani SDT ob ugodnih temperaturah (med plus 4 in minus 4 stopinjami Celzija) na smučišču proizvedli preko 300 kubičnih metrov snega, kar zadostuje za približno 25 centimetrov debelo snežno podlago na 250 metrov dolgi progi. Nedavno sneženje jim je še olajšalo delo. Kot pravi sekretar društva Rado Pestotnik, je podlaga naravnost idealna, saj je zemlja trda, pre-

kriva pa jo plast ledu. Nad tem pa je slaj kompaktnega snega, ki je sicer zahtevnejši za smučarje, toda bolj trpežen. Člani smučarskega društva so pri snežnem topu dežurali noč in dan. Po vsakem zasneževanju je treba vse cevi pospraviti, da ne zmrznejo, nato pa jih ponovno sestaviti. Pri zagonu je sodelovalo po šest članov, po dva pa sta dežurala vsako noč ter zjutraj pospravila cevi.

Zdaj lahko veselje na beli strmini prepreči le še zelo močna odjuga. V Dolgi dolini uporabljajo tudi teptalec snega, ki si ga društvo sicer deli s kolegi iz Domžal, toda njihovo smučišče Postovka zaenkrat še miruje. Vode je dovolj, pa tudi agregat, ki ga je društvu posodilo podjetje SCT, naj bi ostal Trzincem vsaj do občinskega prvenstva v veleslalomu 26. januarja. Nazadnje so prvenstvo na tem smučišču izvedli pred tremi leti, ko se je zbralo zares veliko smučarjev. Leta 2000 je bilo prvenstvo na Kobli, lani pa je zaradi mile zime odpadlo. Proga bo imela predvidoma 14 zavojev, na njej pa naj bi se pomerili v vseh starostnih kategorijah, od predšolskih otrok do veteranov nad 55 let. Pri SDT upajo, da bodo

imeli top na razpolago vse do zimskih počitnic, ko naj bi izvedli smučarski tečaj za učence OS Trzin.

Tečaj bo potekal od 18. do 22. februarja, vodil pa ga bo predsednik društva Tone Zupan, sicer učitelj smučanja. Okvira cena petdnevnega tečaja bo 14.000 tolarjev za nečlane in 12.000 za člane. V njo so vključeni stroški vlečnice, čaja, malice in učnih ur.

Sicer pa trzinski smučarji vabijo vse na redno smuko ob koncu tedna. Vse tri vlečnice bodo obratovala ob petkih popoldne ter ob sobotah in nedeljah od 10. do 16. ure, v brunarici pa so na voljo različna okrepčila. Ker bi radi aktivisti SDT delovali še bolj dolgoročno, bi jim še kako prav prišel top za trajno uporabo. Mengšani so jim top pripravljeno prodati za okrog 1,5 milijona SIT. Takšne vsote si društvo seveda ne more privoščiti, zato upajo, da jim bo v pomoč priskočila tudi občina.

Peter Zalokar

NA 13. DRŽAVNEM TEKMOVANJU »MLADINA IN GORE« ŽE TRETJIČ NAJBOLJŠI MLADI IZ NAŠEGA MLADINSKEGA ODSEKA

Planinstvo ni nikoli veljalo za tekmovalni šport. A vendar že od ustanovitve Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije (torej že skoraj pol stoletja) potekajo razna tekmovanja tudi v poznavanju raznih planinskih veščin (npr. zgodovina, poznavanje in varstvo gorske narave, prva pomoč, orientacija ...). Tako je državno tekmovanje »Mladina in gore« postalo najpomembnejše tekmovanje mladih planincev v Sloveniji.

Letošnje, 13. državno tekmovanje »Mladina in gore« je bilo v soboto, 19. januarja, na OŠ Franceta Bevka v Ljubljani. 26 ekip se je skupaj z ekipo domačinov, lanskoletnih zmagovalcev iz PD Ljubljana Matica, pomerilo za laskavi naslov državnega prvaka.

Domačini so poskrbeli za prijeten kulturni program, mlade planince pa so pozdravili predsednik PZS Franc Fkar, predsednik PD Ljubljana Matica To-

maž Willenpart in vodja tekmovanja ter obenem predsednik MK PZS Peter Šilak.

Vsi so poudarili, da srečanje nima le tekmovalnega značaja, temveč je pomembno, da se mladi slovenski planinci med seboj spoznajo, saj bomo le tako lahko nadaljevali z dejavnostjo, ki se lahko pohvali že z več kot stoletno tradicijo.

Tekmovalci so najprej pisali teste, v katerih so bile zastopane teme planinske šole in tudi tema tekmovanja Ljubljanska mladinska pot.

Državni prvaki: Trzinski žerjavčki

na koncu tudi napeto, največ znanja pa so tokrat pokazali mladi iz MO PD Onger Trzin - Trzinski žerjavčki: Polona Podbevšek, Simon Klavžar in Simon Kralj iz Trzina ter Miha Vrankar iz Domžal.

Ne smemo pa pozabiti tudi naše druge ekipe, ki se je uvrstila na državno tekmovanje:

91 ekip je moralo pred tem že skozi sito ringijskih tekmovanj, ki so potekala novembra lani v Šentvidu (Ljubljana), Sežani in Bakovcih. Tisti, ki so pokazali dovolj znanja ter imeli tudi nekaj sreče, pa so se uvrstili na državno tekmovanje.

Med čakanjem na rezultate so vse navzoče zabavale mladenke iz skupine Foxy Teens. Razglasitev rezultatov je za šest ekip pomenila nadaljevanje tekmovanja v velikem finalu, ostalim pa je ostala tolažba, da bo pač naslednje leto bolje. Finale je bilo zanimivo.

Trzinske skerce (Trzinci Katarina Mikulič, Alja Jerak, Matic Bizjak ter Domžalčan Jurij Vrankar), ki si je delila 14. mesto. Za veliki finale to ni bilo dovolj, je pa zato prva ekipa imela dobre navijače. Obe ekipi je vodil mentor planinskih skupin Emil Pevec.

Mesto	Ime ekipe	PD	OŠ	Št. točk
1	Trzinski žerjavčki	Onger Trzin	Trzin	43
2	Stekle lisice	Vipava	/	40
3	PS Mravlje II	Nova Gorica	Frana Erjavca	33
4	Mladi rod	Škofja Loka	Škofja Loka-mesto	25
5	Divji lovci	Ožbalt-Kapla	Brezno-Podvelka	21
6	Valvazorčki I	Zagorje ob Savi	Ivan Kavčič-Izlake	19

Finalni rezultati

JOŽE JERMAN JE BIL NEPOGREŠLJIV PRI DOSEGANJU GLOBINSKEGA REKORDA

Z e v decembrski številki *Odseva* smo nameravali objaviti vsaj krajši pogovor z našim soobčanom Jožetom Jermanom, ki je bil med najzaslužnejšimi za dosego slovenskega globinskega rekorda v jami Čehi 2 nad Bovcem, pa nam je živahno dogajanje zadnjega meseca lanskega leta to preprečilo. Napako popravljamo v tej številki.

Jožeta Jermana, smo predstavili, kot se verjetno spominjate, že v eni od prejšnjih števil, (okraj pa povejmo, da so ga jamarji izbrali za pomočnika baznega tabora med odpravo Čehi 2. Zanj so se odločili ker je vsestranski, zelo praktičen, dober delavec in precej trpečen, predvsem pa dobro pozna hribe pa tudi kot jamar se je že izkazal. To, da je dober hribovec, ki se spozna tudi v zimskih razmerah je bilo še zlasti pomembno, ker dosti jamarjev, ki so s Krasa in Primorja nima dosti visokogorskih izkušenj, prav pa je prišlo tudi, ko so vlačili težke tovore k vhodu v jamo. Tam se je nabralo za dobre tri tone jamarjske in druge opreme. K sreči jim je za eno tono opreme na hrib pripeljal helikopter. Jože, je moral kot namestnik vodje baze imeti pregled nad vsem. Ker pa je imel uradni vodja baze Stane Glažar (Sten) težave z zdravjem domačih, je Jože kmalu moral prevzeti na pleča še njegovo delo.

Jože pravi, da je bilo med 24. 11. in 2. 12. lani življenje v zasneženem baznem taboru na višini 2.000 m, kar živahno in pestro. Nad vremenom se niso mogli ravno hvaliti, saj je ves čas pihal veter, zraven pa je bilo kar precej mraz, med - 6 in - 9, namerili pa so tudi - 16 °C. Za jamarje je bilo to sicer kar dobro vreme, saj si želijo le da je suho.

Kot glavni v bazi, je moral Jože usklajevati gibanje jamarjev, ki so prodirali v globino. Vsak je imel določeno nalogo. Eni so prodirali naprej, drugi so opremljali tabor v jami, tretji so bili zadolženi za druge jamarjske naloge. V jami so napredovali po načelu gosencine na tanku. Tisti, ki je bil na čelu, je prodrl do določene globine in se nato umaknil tistemu, ki je spočit prihajal za

njim. Ko je ta dosegel določeno globino ga je zamenjal naslednji za njim. Ker pa je v jami precej brezen in ozkih grl, je bilo še kako pomembno, da je nekdo »uravnava« promet, da je tistim, ki so se nameravali spuščati v jamo po vrveh ukazal, da naj počakajo, dokler po vrveh ne prilezejo tisti, ki so se vračali iz globin ali obratno. Ves čas je moral nekdo imeti pregled nad dogajanjem v jami. Nenehnega nadzora premikov in drugega dogajanja v jami enostavno en človek na zmoro, zato je bil Jože še kako vesel, ko se je iz jame vrnil eden od jamarjev, ki je imel težave v križu.

Vendar tudi to ni bilo enostavno, saj se člani odprave, ki so prodirali v nedejše gore, niso ves čas odzivali na pozive po radijskih zvezah. V 24 urah je bilo iz jame več kot 40 klicev, vseeno pa se včasih iz jame jamarji niso oglasili tudi po več ur.

»Najtežji trenutki v bazi nastanejo takrat, ko se ti določena skupina ali posameznik ne javi tudi po več ur. S prijateljem, ki mi je pomagal, sva že večkrat razmišljala, kaj če se je naredila kakšna nesreča in o tem kako naj bi posrežencem priskočili na pomoč. To je bilo še zlasti težko vprašanje, ko so bili vsi reševalci oziroma najboljši jamarji na globini 1000 m in več.«

Jože je prav zaradi tega imel praktično ves čas odprto zvezo s Šežano, kjer je čakal predsednik Jamarjske zveze Slovenije Jakob Jakofčič.

Težave pa so se začele, ko se je poslabšala slinčnost na medjamarjskih povezavah. Kasneje so ugotovili, da se je poškodovala izolacija na žicah jamskega telefona, ko so jih vlačili skozi ozke prehode med brezni.

»Ko se nismo slišali, je v bazi in jami izbruhnila skoraj panika, češ, kakaj se nihče ne oglasi. Takrat človek res premišljuje marsikaj.«

Jože, ki je tudi bdel nad tem kateri tovori so šli v jamo in kaj so vlekli ven, je vseeno našel »luknjo«, da se je sredi tedna z geologom spustil v globino 230 m, na dno brezna, ki so ga poimenovali Marija Dolores, kjer sta si ogledala kemnine in fosile.

»Naletela sva na cele sklade okamenelih školjk. To je bil res zanimiv pogled. Sicer pa je jama Čehi 2 visokogorska jama in v takih jamah ni kapikov. Kljub njeni veliki razsežnosti so jamarji v njej videli en sam kapnik. Seveda pa je v njej dosti drugih zanimivosti, na primer slapov in drugih jamskih tvorb.«

Najbolj vesela novica odprave je prišla v četrtek, ko so fantje v popoldanskih urah dosegli dno in slovenski globinski rekord. Do tistega mesta, na globini 1380 m, so sicer pred njimi prišli že Čehi in Italijani, vseeno pa je to velik uspeh našega jamarstva.

Z najnižjega doseženega dela jame ni več kakšnih posebnih možnosti za napredovanje in za dosego še večje globine, nihče pa ne more reči, da ne bi v katerem od stranskih rogov, ki jih je še zlasti na višini 400 in 900 m kar precej, ne mogli odkriti rova, ki bi peljal še globlje v notranjost Zemlje. To bo naloga za naslednje odprave.

Jože pravi, da se bodo naši jamarji že čez kaka dva meseca spet spustili v Čehi dva, saj so v jami pustili še večino opreme, njihovo delo pa tudi še ni dokončano. Če bodo prodrli še globlje, bo

enkratno, že tako pa je to, da so dosegli takšno globino veliko dejanje.

»Jamo sprva sestavljajo zaporedna brezna, ki so velika, da bi vanje lahko spravili po dva ljubljanska World Trade centra. V istem delu jame, napredovanje, pravzaprav spuščanje, niti ni problematično. Do globine 900 m se pride dokaj hitro. Potem pa proti najnižjemu delu jame vodi še kake tri kilometre počasi spuščajočih se rovov, ki so včasih precej ozki in težki za orientacijo. Tam se je naše napredovanje ustavilo. Prav na prelomnici –

900 m, bi lahko naleteli na rove, ki peljejo še globlje kot rov, ki smo ga zdaj raziskali.

Sicer pa smo v jami postavili tri pomožne tabore, na globinah 400 m, 900 m in 1 200 m. Fantje so bili v jami tudi po 6 dni in to je res težko delo. Treba se je zavedati, da je v jami stalna temperatura okrog ene stopinje celzija, zraven pa je tudi 90 odstotna vlažnost. Ko se giblješ, se hitro oznojiš in postaneš moker tudi, če ti ni treba skozi slapove vode. Ko se odločiš za bivak – v jami se ravnaš bolj po svoji notranji uri, po svojem bioritmu, saj je tam večna tema in niti ne veš kdaj noč in kdaj je dan – se vsaj kako uro počasi pripravljáš na bivak in se med tem osušiš. Potem pa zlezeš v mokro spalno vrečo in poskušaš zaspati. To niso majhe solze in verjetno nihče tega ne bi mogel početi ne vem kako dolgo.«

Po tistem, ko so dosegli najnižje mesto v jami, se je začelo zmagoslavno, a zamudno vračanje na svetlo. Utrujeni in vedrega obraza so jamarji drug za drugim lezli iz jame. Svoje delo so opravili in počasi so se spuščali v dolino. Jožeta pa je čakalo še pospravljanje baznega tabora in pakiranje. S težkimi nahrbtniki – Jožetov je tehtal natanp 31 kg – so se šele ob 18.50 odpravili iz baze. Pot ni prijetna niti podnevi, takrat pa je bila že trda tema. »Čeprav smo bili dobro obloženi, so nas utrujene noge ob 21.30 le prinesle do postaje B kaninske žičnice. Upali smo, da nas bo v dolini čakala kakšna kočija, pa je na žalost ni bilo.« Zmagovalci so se tiho in utrujeno podali naprej v civilizacijo in šele, ko je vsa utrujenost padla z njih, so se počasi začeli zavedati, kakšen podvig je za njimi.

Miro Štebe

SAHOVSKE NOVICE

Tudi letos igra trzinska šahovska ekipa v II. LIGI ljubljanske regije

V I. kolu smo premagali ekipo Bor B Dob s 3 : 1

Stanje po I. kolu

Mesto		Ekipa	MT	T	Buch
1-2	(2)	Višnja Gora-Stična	2	4,0	0,0
1-2	(5)	ŠS BOR A Dob	2	4,0	0,0
1	(1)	Študent ŠOU	2	3,5	0,5
4-5	(4)	Bar REPEK Trzin	2	3,0	1,0
4-5	(11)	TE-TOL Ljubljana	2	3,0	1,0
6-7	(3)	ŠD Črni graben	1	2,0	2,0
6-7	(10)	Telekom	1	2,0	2,0
8-9	(7)	ŠS BOR B Dob	0	1,0	3,0
8-9	(8)	Komenda III	0	1,0	3,0
10	(6)	Mengeš II	0	0,5	3,5
11-12	(9)	Mengeš I	0	0,0	4,0
11-12	(12)	Sportno društvo BAROB	0	0,0	4,0

V 2. kolu se je naša ekipa pomerila s Študent ŠOU ter z rezultatom 2 : 2 lepo presenetila, še najlepše Jukan z zmago nad Petkom.

17.1.2002 od 19,10 do 21,30
Bar Repek Trzin-Študent ŠOU

Nesib Jukan-Petek Primož

1.Sf3 Sc6 2.g3 d5 3.Lg2 Lg4 4.d4 Dd7 5.Sc3 0-0-0 6.a3 f6 7.b4 a6 8.Tb1 Lh3 9.Lh3 Dh3 10.b5 ab 11.Tb5 e6 12.Sa4 h5 13.Dd3 g5 14.Tb7 Kb7 15.Db5 Ka7 16.Dc6 Tb8 17.Dc7 Tb7 18.Da5 Kb8 19.Dd8 Ka7 20.Df8 h4 21.Dc5 Ka8 22.Dc8 Ka7 23.Sc5 Te7 24.Sd7 Td7 25.Dd7 Ka8 26.gh Df5 27.Dc8 Ka7 28.hg De4 29.gf Th7 30.Dg8 Dc2 31.0-0 Df5 32.Lg5 Th3 33 Lb4 1-0

Vhod v jamo Češn 2 je na višini 20 metrov pod vrhom Bandere

Še več fotografij si lahko ogledate na domači strani odprave "Potovanje v središče zemlje" <http://www.aol.net/cehn2/>

NEKAJ MALEGA O ALKOHOLIZMU

Celo v Zdravljici opevamo žlahtno kapljico, ki »srce razjani in oko«. Slovenci imamo dolgo kulturo pridelovanja alkoholnih pijač, predvsem različnih vrst vin in žganja. Slavna so Goriška brda, pa dolensko vino in tudi štajersko. Na kmetijah, kjer imajo sadovnjake ali pa vsaj kakšno jablano, se še danes kuhajo žganje. Po nedavnih raziskavi o uživanju alkoholnih pijač, ki sta jo naredili študentki VŠSD v dveh slovenskih osnovnih šolah, prvo alkoholno pijačo otrokom ponudijo prav starši. Glede kajenja cigarete so še precej zadržani, uživanje alkohola pa je povsem samoumevno. Na vsaki žabavi, veselici, ob raznih praznovanjih je običaj, da nazdravimo z alkoholom. To je nekaj toliko običajnega. Zato se še lahko bolj težko zavedamo uničujočih posledic, ki se prikradejo k uživalcu ali v njegovo družino, službo, med prijatelje. Dolgo se vzroka ne zavedamo ali si zatiskamo oči.

Na Centru za socialno delo Domžale pravijo, da je ta problematika zelo skrita. K njim namreč nihče ne pride, ker ima težave z alkoholom, temveč primarno prosijo za drugo vrsto pomoči (svetovanje glede razveze, zaradi nasilja v družini, zaradi denarne stiske...). Včasih vse to spremlja tudi alkoholizem. Zavedajo se, da je v Trzinu veliko več tovrstnih problemov, kot jih obravnavajo na centru. Trzinska občina je hkrati med najbogatšimi, zato občani najdejo za reševanje te stiske druge izhode, predvsem bolj anonimne.

Kdo je alkoholik, alkoholičarka? »To je človek, ki je zasvojen z alkoholom, in so se pri njem razvile odnosno socialne, duševne ali tudi telesne motnje kot posledica tega.« (Ramovš 1999, str. 11)

Kaj je zasvojenost?

»Zasvojenost je umetna škodljiva potreba.« (Ramovš 1999, str. 60) Zasvojenost je potreba, na katero se postopoma privadimo in kasneje postane nuja. Na žalost človek, ki je enkrat zasvojen, nikoli več ne more uživati alkohola (mamiti, nikotina, igar na srečo...) svobodno, po svoji izbiri, tudi če se zdravi. Odvajanje in zdržnost zasvojenost spremenila v povsem prikrito stanje, ki se pri ponovnem pitju znova aktivira v prečeto potrebo. Zasvojenost je umetna potreba, ki je človek ne potrebuje za svoj življenjski obstoj, ampak se mora nanjo nasilno prilagoditi. Je tudi škodljiva potreba, saj se njene kvarne posledice odražajo na vseh področjih človekovega delovanja.

Sledi nekaj definicij o tem, kdo je abstinent, zmerni pivček, alkoholik, propadli alkoholik. Preverite, kam bi se uvrstili sami.

»Abstinentni se popolnoma zdržijo alkoholnih pijač, zato jih alkohol ne ogrča.« (Ramovš 1981, str. 58) »Kdo je abstinent, je povsem jasno. Po vsem svetu so abstinenti tisti, ki ne pijejo popolnoma nič alkohola.« (Ziherl 1989, str. 22)

»Velika večina ljudi pri nas je zmernih pivcev. Ti alkoholne pijače sicer pijejo, voda od njih niso odvisni. V njih samih še ni nikakršne potrebe po alkoholu. Nikakršna sila jih še ne vleče, da bi pili. Samo od njihove svobodne volje je odvisno, ali bodo pili alkoholno pijačo ali ne. Tudi če se opijejo, to starijote hote.« (Ramovš 1981, str. 59) »Zmerno pitje pomeni v bistvu obvladano

pitje: zmerni pivček je torej sposoben sam določiti čas in kraj pijače, količino in vrsto pijače ter si izbrati družbo, v kateri bo pil.« (Ziherl 1989, str. 22)

»Alkoholik je tisti človek, ki je odvisen od alkohola. Ta odvisnost od alkohola, ki je povezana s slabim nadzorom nad zaužitjo količino pijače, je povezana s spremembami v telesu, v vedenju, osebnosti in družini istega, ki je od alkohola odvisen. Spremembe nastanejo s tekočo prejšnjo v delovnem mestu in v širšem okolju, v katerem ta človek živi.« (Ziherl 1989, str. 23) »Odvisnost pomeni da nekdo ali nekaj ne more živeti brez nečesa ali nekoga ali pa si vsaj to nekaj ali nekoga tako želi, da je brez tega bolan in trpi. Hkrati pomeni torej odvisnost tudi nesamostojnost, nesvoboda.« (Ziherl 1989, str. 25) Alkoholik za razliko od zmernega pivca prenese večjo količino alkohola, seveda se ta toleranca v zadnjih fazah alkoholizma spet znižuje. Ramovš piše: »Že tu lahko omenimo znano izkušnjo, da čim več kdo pije, tem več alkoholne pijače prenese, ne da bi se mu to na videz poznalo. Krog zmernih pivcev je torej zelo razvejan: od tistih, ki zelo redko kaj popijejo, do tistih, ki že skoraj prehajajo v krog alkoholizma. Sploh je tam okrog meje med zmernim pitjem in alkoholizmom zelo težko razlikovati, ali je kdo še zmerni pivček ali je že alkoholik.« (Ramovš 1981, str. 59)

Kot propadlega alkoholika opredeljujemo tisto osebo, ki nima ne moči niti ne najde razloga za zdravljenje in skrbi le za dovoljno količino alkohola. Je telesno propadel, pa tudi nima nikogar, ki ga podpiral.

Za zdravljenje alkoholne zasvojenosti imamo na voljo več programov, ki se med seboj razlikujejo. Omenila bom dva. V Zdravstvenem domu dr. Tine-ta Zajca v Domžalah je vsako sredo med 17:00 in 19:00 uro za vse informacije glede poteka zdravljenja na voljo socialna delavka Anica Tomić. Ona tudi vodi Klub zdravljenih alkoholikov, v kateri je trenutno 10 članov. Ta pot ni anonimna, saj te z napolnico napotijo na zdravljenje na Poljanski nasip. V primeru, da človek lahko abstinenta, poteka tovrstno zdravljenje ambulantno in traja dve leti. V nasprotnem primeru je zdravljenje hospitalno in traja 3 mesece. To seveda ne pomeni, da si ozdravljen. Slovenski pregovor pravi: »Pyanec se sprebrne, ko se v jamo zvrne.« Prej omenjeni klub je namenjen prav temu, da se alkoholiki lahko še naprej srečujejo.

Druga dobra možnost je klub Anonimnih alkoholikov (AA). Njihov program obsega 12 korakov, ki jih alkoholiki počasi osvajajo. Način delovanja AA je zelo dobro opisan v knjigi z naslovom Otrok, ki se je igral z luno. Oseba izpoved francoskega duhovnika Lucien-Aime Duval-a, ki je bil uspešen poppekar, nas preprosto in iskreno popelje v svet alkoholne zasvojenosti in urejanja le te. Naslednja odlomka sta iz te knjige.

»Nato sva vzajemno razlagala prvo stopnico. »Nemožen sem pred alkoholom, ne obvladujem več svojega življenja.« Razložil sem, kar sem povedal o svojem propadu.

»Menda nista govorila o tem?«

O, da! Preprosto sem moral o tem govoriti. Da se končno osvobodim preteklih dejanj, ki so vznemirjala moje sedanjosti. Kako sem pil na dušek in ponoči prestopal škripajočo stopnico. Kako sem v osemindesetih urah izpraznil zaboj alžajskega vina. Pa o tem, kako sem druge obdolžil za okvare avtomobila in kako sem ob ireh zjutraj iskal avtomobil, ki sem ga, ne vem kje, parkirjal. Kako sem v avtu sam sebi prijateljsko svetloval.

»Kakšna korist je od vsega tega?«

»Skupaj sva se smejala. A to

pomaga pri zdravljenju. Tako se ozdraviš sramu.« (Duvál 1997, str. 69-70)

Prof. Ramovš pravi: »Prvi in drugi korak AA izražata uvid v stvarno stanje bolezni: zasvojenosti je močnejša od želja, dobrih namenov in iluzornih poskusov alkoholika in njegovih svojcev. Ta je aviodiagnoza, ki je pri zasvojenosti edino učinkovita za začetek zdravljenja.« (Ramovš 1997, str. 141)

Mislím, da so alkoholiiki posební ljudje, saj morajo biti zele samokritični, da zmorejo tako globoko in popolno pogledati v globino svoje biti. Ko človek iz kateregakoli vzroka, kot neizprosén detektiv raziše samega sebe, se mora zgoditi premik. »Značilnost programa AA je velik poudarek na duhovnosti. Kdor je živel v omami, ne more nikoli več živatiti povprečnega življenja: ali bo živel nadpovprečno osebnostno ozaveščeno ter duhovno in kulturno poglobljeno ali pa bo zapadal v tako ali drugačno omamo in zasvojenost.«

Še en pomemben dvogovor iz knjige bi vam želela predstaviti.

»Vam alkohol se povzroča težave?«

»Sploh ne mislim več nanj.«
»Ali lahko spet začnete piti?«

»Danes ne.«
(Duvál 1997, str. 114)

Nepopisno navdušena sem nad zadnjo trditvijo: »Danes ne.« Ta stavek me je veliko naučil o alkoholizmu. In tako lepo sovpadá z vsemi stvarmi v življenju, ki jih opravimo težko. Zakaj bi se obremenjevali z večeraj in jutri. »Dovolj je dnevu lastna teža,« pravi še en pregovor. Le s takim razmišljanjem lahko uspemo. Spomnim se, da je bil Duvál srečen, za vsako uro, ko on ali njegov »sotrpín« nista popila alkohola. Tako majhni koraki nas vodijo v duhovno svobodo. Sedaj mislim na babičinega prijatelja, ki je dobil osem nageljnov v skupini AA, za vsako leto treznosti. Načítan, miroljuben in ves čas v sliki z naravo je. Ampak ko je zgradil hišo in postavil na streho smrečico, je pozabil na »danes ne.«

Od takrat že več let ponovno plje, je ločen. Duválovo izpoved sem v okviru svojega študija zasvojenosti doživela na poseben način. Samo sebe ocenjujem, kot človeka, v katerem vsaka zgodba pusti sled. Prej sem v resnici od alkoholikov bežala.

Svojemu pokojnemu tastu nisem hotela postreči vina, ko je prišel na obisk, ker sem s tem hotela pokazati tako svojim staršem, kot njemu in njegovim sorodnikom, da je to pijačevanje potrebno ustaviti. Nekdo sem mu v joku zabrusila, da je pijanec in pika. Naj se tega zave! Danes mi je žal za vse. Če bi še enkrat živel, bi ga le imela rada, ker je bil prijazen in topel človek, kadar ni pil. Skozi vse knjige, ki sem jih in jih bom prebrala v času študija zasvojenosti, se učim. Vsaka izpoved, vsak vpogled mi pove več. Še da leč od tega sem, da bi zasvojenega z alkoholom zares razumela. Vendar pa vem, da se led v meni topi, da se mi počasi odgrinja zastor. Predvsem je pomembno, da se v primeru alkoholne zasvojenosti zdravi cela družina. V primeru, ko pije le eden od partnerjev, pravimo enemu »moki« alkoholik, drugemu »suhí« alkoholik, saj je tudi slednji vpleten v začarani krog. Zato imajo klubi AA posebna srečanja tudi za tiste odrasle in otroke, ki se urejajo skupaj z alkoholikom.

Recimo alkohol:
»Danes ne!«

V.P.O.

LITERATURA:

1. Duvál Lucien-Aime (1997), Otrok, ki se je igral z luno. Koper: Ognjišče
2. Ramovš Jože (1981), Alkoholno omamljen 1. Celje: Mohorjeva družba
3. Ramovš Jože (1997), Alkoholizem, urejanje alkoholikov in anonimni alkoholiiki. V: Duvál Lucien-Aime (1997), Otrok, ki se je igral z luno. Koper: Ognjišče, str. 125-159.
4. Ramovš Jože (1999), Slovar socialne alkoholološke izrazja Ljubljana: Institut Antona Tistenjaka
5. Ziberl, S. (1989), Kako se upremo alkoholu. Ljubljana: Mladinska knjiga

IZ TRZINSKE CRNE KRONIKE

10. 12. 2001 - VLOM V HIŠO

Tudi v zapuščenih hišah se najde kaj uporabnega. Policiste so obvestili, da je nekdo vlomil v stanovanjsko hišo na Jemčevi ulici. Ugotovili so, da ga je zanimalo predvsem gospodarsko poslopje zapuščene hiše. Premagal je vse ovire in se dokopal do zaklada. Ukradel je litoželezno peč in dve kolesi za lesen voz. S pečjo se bo grel. Kaj pa bo počel s kolesi? Najbrž bosta za okras.

10. 12. 2001 - INTERVENCIJA

Isti dan so policisti obravnavali še en dogodek, na Blatinici. Znanca, moški in ženska, sta se sprla, kasneje celo fizično obračunala med seboj, zaradi poseje osebnega avtomobila. Danes je vsaka najmanjša stvar kamen spofike. S kršiteljema bodo policisti najprej opravili razgovor, nato pa ustrezno ukrepani.

12. 12. 2001 - VLOMI V HIŠE

Modna zapoved krajše narekuje, da vlomimo v hišo in poiščemo avtomobilske klju-

če. Poznam človeka, ki jih, odkar so sosedu odpeljali avto, nosi s seboj v spalnico. Na Kidričevi in Jemčevi ulici so neznanci v nočnem času vlomili v tri stanovanjske hiše. V enem primeru so ukradli ključ od vozila in denarnico z dokumenti. V drugem so se zadovoljili z mobitelom in denarnico z dokumenti. V tretjem primeru pa jih je prepodil pes, zato so stisnili rep med noge. Bravo, kužal!

12. 12. 2001 - TATVINA PNEVMATIK

Dobre gume so v tem letnem času res vredne zlata. Nekdo jih je izpred podjetja Knaus ukradel kar šest. Naložene so bile na vozček. Zanima me, kako je to izvršil. Je vozček preprosto zapeljal do svojega avta, naložil in hvala lepa, nasvidenje?

17. 12. 2001 - PROMETNA NESREČA

Zaradi prekratke varnostne razdalje se je v bližini gostišča Narobe zgodila prometna nesreča. Udeleženko so zaradi poškodb odpeljali reševalci. Povzročitelju so policisti izdali obvestilo o prekršku in plačilni nalog.

24. 12. 2001 - TATVINA MOTORNIH SANI

Jani, tudi sani so vroča roba. Božičkove so že varno spravljene tam, kjer je večna zima, nič ni sončeca, zato so toliko bolj zanimive druge najhitrejšje – motorne! Neznani storilec je izpred hiše v ulici Pod hribom ukradel prikolico, na kateri so bile naložene motorne sani znamke SKI-DOO tip MXZ700PM Adrenalina. Lastnika je oškodoval za 1.600.000,00 SIT.

25. 12. 2001 - METANJE PETARD

S. J. je pri cerkvi sv. Floujana metal petarde pod noge mimoidočim in s pištolo za izstreljevanje raket strejal, kjer je bilo zbranih več ljudi. Kršitelju so pištolo zasegli. Zagovarjal se bo pri sodniku za prekrške.

Dragi S.J., predlagam ti, da si prebereš zadnjo stran Delave Sobotne priloge - 12. 1. 2001, kjer dr. Alojz Ihan lepo piše, kako narediš najboljšo zabavo s pirotehničnimi izdelki. Drugo leto postani rajši »pravil« ognjemetalac.

V.P.O.

VROČA STRAN

KAV SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.šr. 7213-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izdelali vsi Trzinci!

26.01.	Smučarsko društvo	Občinsko prvenstvo v veleslalomu v Dolgi dolini
26.01.	9.15 PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Ljubljanski grad in Hiša eksperimentov
18.-22.02.	Smučarsko društvo	Smučarski tečaj v Dolgi dolini
Feb.19.01.	Žerjavčki	Občni zbor (na občnem zboru bo potrjen koledar izletov v letu 2002)
09.02.	11.00 Turistično društvo	Pustni sprevod
09.02.	19.00 Društvo prijateljev mladine	Pustovanje v dvorani KUD

OB KONCU
REDAKCIJE

DRUŽINSKO SMUČANJE NA CERKNEM

Čeprav so trzinski smučarji zgledno pripravili trzinsko smučišče, da je primerno za družinsko smučanje, je vseeno lepo kdaj obiskati tudi kakšno večje smučarsko

središče. Zato ni čudno, da se je vablu Društva prijateljev mladine, da naj bi šli na družinsko smučanje na Cerčno, odzvalo skoraj za tri avtobuse privržencev smučanja. Na koncu so se tisti, ki so se uspeji prerinili med izbranec, na Cerčno odpeljali z enim avtobusom in več osebnimi avtomobili in kombiji. Čeprav je v Trzinu jutranja sivina napovedovala bolj žalostno

smučanje, so se udeležencem izleta tik preden so prišli na cilj, zaiskrile oči. Iz dolinske megle so se prebili v pravo zimsko pravljico z modrim nebom in tisočermi kristalčki ivja na vejah dreves ob smučišču. Bilo je sicer hladno, vendar mraz Trzinem ne pride do živga. Ko je Aleš razdelil vozovnice, je bilo smučišče Cerčno njihovo. Kamor koli si prismočal, povsod si lahko našel nanje. Povsod je bilo videti očke in manjce, ki so skrbno bdeli nad vijuganjem svojih nadebudnežev. Tisti malo »veščji« pa so se razporeženo v manjših skupinah podli po strminah, da hl še Mitja Kune verjetno rekel: »Kapo dol za trzinske smučarje.« Izvedeli smo, da je bilo Cerčno za nekatere pravzaprav zadnja priprava za nastop na občinskem smučarskem prvenstvu v Dolgi dolini. Letos bodo rezultati, kot kaže, zelo dobri.

Smučarski dan je kar prehitro minil. Ko so se udeleženci izleta vračali domov, so že nagovarjali predsednico Društva prijateljev mladine Anico Mušič, da naj društvo pripravi še kakšen tak izlet. Mogoče pa bi se po DPM zgledevala še druga trzinska društva, saj jih imamo toliko, da bi s smučarskimi izletni lahko zapolnili celo sezono.

M.Š.

PRIDRUŽITE SE NAM

Zakorakali smo v novo leto in čas je za nove izzive če ste pisoci, če vas zanima življenje v našem kraju in če bi želeli tudi drugim kaj sporočiti, pridružite se nam. Uredništvu Odseva vabli v svoje vrste vse, ki jim Trzin kaj pomeni in bi radi po svoje prispevali k njegovi podobi.

V naših vrstah je dovolj prostora skoraj za vse, ki bi radi urednikovali, komentirali, poročali, spremljali kulturna, športna, društvena in družabna dogajanja v naši občini. Še posebej vabimo mlade, ki bi želeli, dati svoj prispevek pri spremljanju življenja mladih in predstavljanja njihovih problemov drugim.

V svoje vrste vabimo tudi starejše, še zlasti tiste, ki se kdaj dolgočasijo in imajo nekaj več časa kot tisti, ki se še borijo za stolčke in dober položaj na soncu. Če menite, da bi lahko sodelovali pri pisanju in sploh ustvarjanju našega glasila, oglasite se v našem uredništvu (v 1. nadstropju stare trzinske osnovne šole, Mengeška c. 22) ob sredah med 17. in 19. uro.

Vabljeni

Čistilni servis

Primož Zorec s.p.

Dobala Vas 5, Domžale

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaveses) • tapisone in tople podes ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Oprosto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorec.

Trgovina "Zastopnik"

Felix Trade, d.o.o., Ulica pod gozdom 2, Trzin

Vabimo vas v našo prodajalno, kjer boste lahko izbrali različno blago:

- tekstil • kozmetiko • audio-video kasete • filme za fotoaparate, baterije
- namizne prte • pijačo • darila • vse za šolo • obutev • blago za gospodinjstvo • in vedno nekaj novega - nepričakovanega!

Cene so zelo ugodne, ker je blago carinskega porekla.

NOVO V TRZINU!!!

Na prečelju naše trgovine smo odprli avtomatsko videoteko - "videomat". V njej si lahko sposodite in ogledate preko 400 filmov v klasičnem videu in DVD formatu.

Bralcem Odseva in našim krajanom smo pripravili posebno ugodnost: Kdar bo prišel z Odsevom in se vpisal v videoklub, bo deležen promocijskega vpisa - brezplačno

Videoteka deluje neprekinjeno 24 ur na dan. Vpisujemo od ponedeljka do petka od 11. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 11. ure.

HUBAT PETER s.p.

HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE
KURILNEGA OLJA
PLAČILO TUDI NA OBROKE

Dobena 75, 1234 Mengeš

Telefon: 01 / 723 09 00, Fax: 01 / 723 09 01

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Hobotova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

BAHNE®

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike